Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B**

PRVA DIREKTIVA SVETA

z dne 24. junija 1973

o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja

(73/239/EGS)

(EGT L 228, 16.8.1973, s. 3)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Direktiva Sveta 76/580/EGS, z dne 29. junija 1976	L 189	13	13.7.1976
►**M2**	Direktiva Sveta 84/641/EGS, z dne 10. decembra 1984	L 339	21	27.12.1984
►**M3**	Direktiva Sveta 87/343/EGS, z dne 22. junija 1987	L 185	72	4.7.1987
►**M4**	Direktiva Sveta 87/344/EGS, z dne 22. junija 1987	L 185	77	4.7.1987
►**M5**	Druga Direktiva Sveta 88/357/EGS, z dne 22. junija 1988	L 172	1	4.7.1988
►**M6**	Direktiva Sveta 90/618/EGS, z dne 8. novembra 1990	L 330	44	29.11.1990
►**M7**	Direktiva Sveta 92/49/EGS z dne 18. junija 1992	L 228	1	11.8.1992
►**M8**	Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/26/ES z dne 29. junija 1995	L 168	7	18.7.1995
►**M9**	Direktiva 2000/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. maja 2000	L 181	65	20.7.2000
►**M10**	Direktiva 2002/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. marca 2002	L 77	17	20.3.2002
►**M11**	Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002	L 35	1	11.2.2003
►**M12**	Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/1/ES z dne 9. marca 2005	L 79	9	24.3.2005
►**M13**	Direktiva 2005/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2005	L 323	1	9.12.2005
►**M14**	Direktiva Sveta 2006/101/ES z dne 20. novembra 2006	L 363	238	20.12.2006

spremenjena z:

►**A1**	Akt o pristopu Grčije	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Akt o pristopu Španije in Portugalske	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Akt o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	C 241	21	29.8.1994
►**A4**	Akt o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija	L 236	33	23.9.2003

Opomba: Ta konsolidirana različica vsebuje sklicevanja na evropsko obračunsko enoto in/ali eku, kar se od 1. januarja 1999 praviloma razume kot sklicevanje na euro – Uredba Sveta (EGS) št. 3308/80 (UL L 345, 20.12.1980, str. 1) in Uredba Sveta (ES) št. 1103/97 (UL L 162, 19.6.1997, str. 1).

▼B

PRVA DIREKTIVA SVETA

z dne 24. junija 1973

o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja

(73/239/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 57(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Splošnega programa ([1]) za odpravo omejitev glede svobode ustanavljanja in zlasti naslova IV C Programa,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([2]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([3]),

ker je odstranjevanje omejitev glede svobode ustanavljanja zastopstev in podružnic pri dejavnosti neposrednega zavarovanja zaradi Splošnega programa odvisno od uskladitve pogojev za začetek opravljanja in opravljanje dejavnosti; ker bi bilo potrebno takšno uskladitev opraviti zlasti glede neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja;

ker je za začetek opravljanja in za opravljanje zavarovalne dejavnosti nujno, da se odpravijo nekatere razlike, ki obstajajo med nacionalnimi zakonodajami v zvezi z nadzorom; ker je za doseganje tega cilja in za to, da bi hkrati zagotovili ustrezno zaščito zavarovancev in tretjih oseb v vseh državah članicah, zaželeno, da se zlasti uskladijo predpisi v zvezi s finančnimi garancijami, ki se zahtevajo od zavarovalnic;

ker je razdelitev nevarnosti v različne zavarovalne vrste nujna zato, da bi določili zlasti dejavnosti, za katere je treba pridobiti obvezno dovoljenje, ter obseg zajamčenega kapitala, določenega za zadevno zavarovalno vrsto;

ker je zaželeno, da se iz uporabe te direktive izključijo družbe za vzajemno zavarovanje, ki glede na svoj pravni status izpolnjujejo posebne pogoje glede varnosti in finančnih garancij; ker je nadalje zaželeno, da se izključijo nekatere institucije v več državah članicah, katerih dejavnost pokriva le zelo ozki sektor in je z zakonom omejena na posebno ozemlje ali na posebne osebe;

ker različne zakonodaje vsebujejo različne predpise glede vprašanja, ali je dopustno, da se zdravstveno zavarovanje, kreditno in kavcijsko zavarovanje ter zavarovanje stroškov postopka opravlja bodisi hkrati bodisi obenem z drugimi zavarovalnimi vrstami; ker bi nadaljnji obstoj teh razlik po odpravi omejitev pravice do ustanavljanja v zavarovalnih vrstah razen življenjskega zavarovanja pomenil, da bi ovire za ustanavljanje še naprej obstajale; ker je potrebno ta problem rešiti z nadaljnjim usklajevanjem, ki ga je treba opraviti v razmeroma kratkem času;

ker je treba nujno razširiti nadzor v vsaki državi članici na vse zavarovalne vrste, za katere se uporablja ta direktiva; ker takšen nadzor ni mogoč, razen če se za opravljanje takšnih zavarovalnih vrst ne zahteva uradno dovoljenje; ker je zato nujno, da se opredelijo pogoji za izdajo

([1]) UL 2, 15.1.1962, str. 36/62.
([2]) UL C 27, 28.3.1968, str. 15.
([3]) UL 158, 18.7.1967, str. 1.

▼B

ali odvzem takšnega dovoljenja; ker je treba poskrbeti za pravno sredstvo zoper zavrnitev izdaje dovoljenja ali odvzem dovoljenja;

ker je zaželeno, da se za zavarovalne vrste, tako imenovane transportne zavarovalne vrste pod številkami 4, 5, 6, 7 in 12 odstavka A Priloge, ter za kreditne zavarovalne vrste pod številkami 14 in 15 odstavka A Priloge zaradi nenehnih spreminjanj v blagovnem in kreditnem prometu opredelijo fleksibilnejši predpisi;

ker je iskanje skupnega načina za izračunavanje zavarovalno-tehničnih rezervacij trenutno predmet študij na ravni Skupnosti; ker se zato zdi smotrno, da bi uskladitev teh vprašanj kot tudi določitev vrste naložb in vrednotenja sredstev prepustili za prihodnje direktive;

ker je nujno, da bi zavarovalnice poleg zavarovalno-tehničnih rezervacij, ki morajo zadostovati za izpolnjevanje njihovih obveznosti iz zavarovalnih pogodb, oblikovale dodatno rezervo, ki bi se imenovala meja solventnosti in ki bi jo predstavljalo prosto premoženje, da bi bili tako pripravljeni na vsa nihanja v poslovni dejavnosti; ker bi bilo zato, da bi zagotovili, da so predpisi za takšne namene opredeljeni skladno z objektivnimi merili, zaradi česar bi zavarovalnicam enake velikosti zagotovili enake konkurenčne pogoje, treba predvideti, da se takšna meja nanaša na skupni obseg poslov podjetja ter da se določi glede na dva kazalnika varnosti, in sicer eden, ki temelji na premijah, in drugi na škodah;

ker je treba nadalje predpisati zajamčeni kapital, katerega višina se ravna po velikosti nevarnosti, krite po posameznih zavarovalnih vrstah, in sicer zato, da bi zagotovili, da podjetja že ob ustanovitvi razpolagajo z ustreznimi viri, ter da bi preprečili, da bi med prihodnjim opravljanjem dejavnosti minimalni kapital padel pod najnižjo mejo varnosti;

ker je treba nujno predvideti ukrepe za primere, ko finančni položaj podjetja postane takšen, da podjetje težko izpolnjuje svoje obveznosti iz zavarovalnih pogodb;

ker bi se morali usklajeni predpisi glede začetka opravljanja in opravljanja dejavnosti neposrednega zavarovanja znotraj Skupnosti načeloma uporabljati za vsa podjetja, ki so dejavna na tržišču, ter torej tudi za zastopstva in podružnice podjetij, katerih sedež je izven Skupnosti; ker pa bi bilo treba glede nadzora teh zastopstev in podružnic predvideti posebne predpise, saj so sredstva podjetij, katerim pripadajo, zunaj Skupnosti;

ker pa bi bilo treba dovoliti omilitev takšnih posebnih pogojev, pri čemer je treba upoštevati načelo, da se zastopstvom in podružnicam ne sme priznati ugodnejšega obravnavanja, kot so ga deležna podjetja znotraj Skupnosti;

ker so nujne nekatere prehodne določbe, ki bodo zlasti omogočile obstoječim malim in srednje velikim podjetjem, da se prilagodijo zahtevam iz predpisov, ki jih morajo naložiti države članice skladno s to direktivo, pri čemer se uporabi člen 53 Pogodbe;

ker je pomembno, da se zagotovi enotna uporaba usklajenih določb ter v tej zvezi predvideti tesno sodelovanje med Komisijo in državami članicami na tem področju,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Naslov I — Splošne določbe

▼M2

Člen 1

1. Ta direktiva zadeva začetek opravljanja in opravljanje samostojne dejavnosti neposrednega zavarovanja, vključno z dejavnostjo zavaro-

▼M2

vanja pomoči iz odstavka 2, ki jo opravljajo podjetja, ustanovljena na ozemlju države članice, ali podjetja, ki želijo biti tam ustanovljena.

2. Dejavnost zavarovanja pomoči je pomoč, zagotovljena osebam, ki zaidejo v težave med potovanjem, ko so odsotni od doma ali stalnega prebivališča. Pomoč je v tem, da podjetje za vnaprejšnje plačilo premije daje pomoč upravičencu iz pogodbe o zavarovanju pomoči, ko je le-ta v težavah, ki so posledica naključnega dogodka, in sicer v primerih in pod pogoji, določenimi v pogodbi.

Pomoč je lahko zagotovljena v obliki povračila v denarju ali naravi. Povračila v naravi so lahko dana z osebjem in opremo osebe, ki jih zagotavlja.

Dejavnost zavarovanja pomoči ne obsega servisiranja, vzdrževanja, poprodajnih storitev ali preprostih nasvetov ali preproste pomoči v funkciji posrednika.

3. Razvrstitev dejavnosti iz tega člena po zavarovalnih vrstah je navedena v Prilogi.

▼B

Člen 2

Ta direktiva se ne uporablja za:

1. Naslednje vrste zavarovanj:

   (a) življenjsko zavarovanje, to pomeni zlasti naslednja zavarovanja: zavarovanje za primer preživetja, zavarovanje za primer smrti, mešano zavarovanje, življenjsko zavarovanje z vračilom premij, tontine, zavarovanje za primer poroke, zavarovanje za primer rojstva;

   (b) rentno zavarovanje;

   (c) dodatna zavarovanja življenjskemu zavarovanju, ki jih izvajajo življenjske zavarovalnice, pomeni zavarovanje zoper telesno poškodbo, vključno z delovno nesposobnostjo, zavarovanje za primer smrti, ki je posledica nesreče, ter zavarovanje za primer invalidnosti, ki je posledica nesreče ali bolezni, če se te zavarovalne vrste sklenejo poleg življenjskega zavarovanja;

   (d) zavarovanja v okviru sistema obveznega socialnega varstva;

   (e) vrsta zavarovanja, ki obstaja na Irskem in v Združenem kraljestvu, tako imenovano „permanent health insurance“ (nepreklicno dolgoročno zdravstveno zavarovanje).

2. Naslednje posle:

   (a) zavarovanje s kapitalizacijo, kot je opredeljeno v predpisih posameznih držav članic;

   (b) posli institucij vzajemne pomoči in vzajemnih institucij, katerih izplačila se spreminjajo glede na razpoložljive vire in pri katerih se prispevki članov določajo na pavšalni osnovi;

   (c) posli, ki jih opravljajo organizacije, ki niso pravne osebe, katerih namen je vzajemna zaščita njenih članov, ne da bi se pri tem plačevale premije ali da bi se oblikovale zavarovalnotehničnerezervacije;

▼M3

   (d) do nadaljnje uskladitve posle izvoznega kreditnega zavarovanja za račun države ali z garancijo države, ali pri katerem je država zavarovatelj.

▼M2

3. Dejavnost zavarovanja pomoči, pri kateri je odgovornost omejena na naslednje posle, opravljene ob nesreči ali okvari, ki vključuje cestno

▼M2

vozilo in ki se običajno zgodi na ozemlju države članice podjetja, ki zagotavlja kritje:

— pomoč na kraju okvare, za katero podjetje, ki daje kritje, v večini primerov uporablja svoje lastno osebje in opremo,

— prevoz vozila na najbližje ali najprimernejše mesto, na katerem je mogoče opraviti popravilo, ter spremstvo voznika in potnikov z istimi sredstvi na najbližje mesto, od koder lahko nadaljujejo pot z drugimi sredstvi,

— če to predvideva država članica podjetja, ki zagotavlja kritje, prevoz vozila, po možnosti pa tudi voznika in potnikov, domov, do izhodiščne točke ali do prvotnega cilja v isti državi, razen če takšnih poslov ne opravlja podjetje, za katerega se uporablja ta direktiva.

V primeru iz prvih dveh alinei se pogoj, da se mora nesreča ali okvara zgoditi na ozemlju države članice podjetja, ki zagotavlja kritje,

(a) ne uporablja, kadar je to ustanova, v katero je upravičenec včlanjen, in kadar storitev pomoči na cesti ali prevoza vozila opravi podobna ustanova v zadevni državi na osnovi vzajemnega sporazuma le ob predložitvi članske izkaznice, ne da bi bilo treba zanjo plačati dodatno premijo;

(b) ne izključuje zavarovanja takšne pomoči na Irskem in v Združenem kraljestvu s strani iste ustanove, ki posluje v obeh državah.

V okoliščinah iz tretje alinee, kadar se je nesreča ali okvara zgodila na ozemlju Irske ali – v primeru Združenega kraljestva – na ozemlju Severne Irske, je mogoče vozilo, po možnosti tudi voznika in potnike, prepeljati domov, do izhodiščne točke ali do prvotnega cilja v enem od obeh ozemelj.

Poleg tega direktiva ne zadeva dejavnosti zavarovanja pomoči, ki se daje ob nesreči ali okvari cestnega vozila in ki obsega prevoz vozila, ki je bilo vpleteno v nesrečo ali se je pokvarilo izven ozemlja Velikega vojvodstva Luksemburg, po možnosti skupaj z voznikom in potniki, domov, če takšne posle opravlja Avtomobilski klub Velikega vojvodstva Luksemburg.

Podjetja, za katera se uporablja ta direktiva, lahko opravljajo dejavnost iz te točke le tedaj, če so pridobila dovoljenje za zavarovalno vrsto 18 iz točke A Priloge ne glede na točko C omenjene priloge. V takšnem primeru se ta direktiva uporablja za zadevne posle.

▼B

Člen 3

▼M10

1. Ta direktiva se ne uporablja za družbe za vzajemno zavarovanje, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(a) statut družbe mora vsebovati določbe, v skladu s katerimi je mogoče zvišati prispevke ali znižati ugodnosti;

(b) njihova dejavnost ne krije nevarnosti v zvezi z odgovornostjo, razen če ta predstavlja dodatno kritje v skladu s točko C Priloge, ali nevarnosti v zvezi s krediti in kavcijami;

(c) letni prihodek od prispevkov za dejavnosti, zajete v tej direktivi, ne sme presegati 5 milijonov EUR; in

(d) najmanj ena polovica prihodka od prispevkov za dejavnosti, zajete v tej direktivi, mora izvirati od oseb, ki so člani družbe za vzajemno zavarovanje.

▼M10

Ta direktiva se ne uporablja za družbe, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

— družba ne opravlja nobenih dejavnosti, ki sodijo v področje uporabe te direktive, razen tiste iz vrste 18 točke A Priloge,

— ta dejavnost se opravlja izključno lokalno in zajema le prejemke v naravi,

— skupni znesek letnega prihodka, zbranega v zvezi z dejavnostjo zagotavljanja pomoči osebam, ki zaidejo v težave, ne presega 200 000 EUR.

Ne glede na to pa določbe tega člena družbi za vzajemno zavarovanje ne preprečujejo, da predloži vlogo za dovoljenje ali še naprej posluje z dovoljenjem na podlagi te direktive.

▼B

2. Ta direktiva se ne uporablja za družbe za vzajemno zavarovanje, ki so z drugimi družbami iste vrste sklenile sporazum, ki zagotavlja polno pozavarovanje zavarovalnih polic, ki so jih izdale, ali skladno s katerimi prevzemno podjetje izpolni obveznosti iz zavarovalnih pogodb namesto cedenta.

V takšnem primeru se za prevzemno podjetje uporabljajo določbe iz te direktive.

Člen 4

Razen če se njihova pristojnost ne spremeni z zakonom ali statutom, se ta direktiva ne uporablja za naslednje institucije:

(a) *v Nemčiji*

Naslednje javnopravne institucije, ki uživajo monopol (Monopolanstalten):

1. Badische Gebäudeversicherungsanstalt, Karlsruhe,
2. Bayerische Landesbrandversicherungsanstalt, München,
3. Bayerische Landestierversicherungsanstalt, Schlachtviehversicherung, München,
4. Braunschweigische Landesbrandversicherungsanstalt, Braunswick,
5. Hamburger Feuerkasse, Hamburg,
6. Hessische Brandversicherungsanstalt (Hessische Brandversicherungskammer), Darmstadt,
7. Hessische Brandversicherungsanstalt, Kassel,
8. Hohenzollernsche Feuerversicherungsanstalt, Sigmaringen,
9. Lippische Landesbrandversicherungsanstalt, Detmold,
10. Nassauische Brandversicherungsanstalt, Wiesbaden,
11. Oldenburgische Landesbrandkasse, Oldenburg,
12. Ostfriesische Landschaftliche Brandkasse, Aurich,
13. Feuersozietät Berlin, Berlin,
14. Württembergische Gebäudebrandversicherungsanstalt, Stuttgart.

Vendar pa ozemeljska pristojnost ne velja za spremenjeno, če se takšne institucije združijo, pri čemer nova institucija ohrani ozemeljsko pristojnost institucij, ki so se združile; prav tako pristojnost glede zavarovalnih vrst ne velja za spremenjeno, če ena od teh institucij za isto območje prevzame eno ali več zavarovalnih vrst od druge tovrstne institucije.

▼B

Naslednje poldržavne institucije:

1. Postbeamtenkrankenkasse,

2. Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten;

(b) *v Franciji*

Naslednje institucije:

1. Caisse départementale des incendiés des Ardennes,

2. Caisse départementale des incendiés de la Côte-d'Or,

3. Caisse départementale des incendiés de la Marne,

4. Caisse départementale des incendiés de la Meuse,

5. Caisse départementale des incendiés de la Somme,

6. Caisse départementale gręle du Gers,

7. Caisse départementale gręle de l'Hérault;

(c) *na Irskem*

Voluntary Health Insurance Board;

(d) *v Italiji*

Cassa di Previdenza per l'assicurazione degli sportivi (Sportass);

(e) *v Združenem kraljestvu*

The Crown Agents;

▼M2

(f) *na Danskem*

Falcks Redningskorps A/S, København;

▼A2

(g) *v Španiji*

Naslednje institucije:

1. Comisaría de SeguroObligatorio de Viajeros,

2. Consorcio de Compensación de Seguros,

3. Fondo Nacional de Garantía de Riesgos de laCirculación.

▼B

Člen 5

V tej direktivi:

▼M1

(a) „obračunska enota“ pomeni evropsko obračunsko enoto (EOE), opredeljeno v Odločbi Komisije 3289/75/ESPJ ([1]). Kjerkoli se ta direktiva sklicuje na obračunsko enoto, se kot menjalna vrednost v nacionalni valuti z 31. decembrom vsakega leta sprejme vrednost na zadnji dan prejšnjega meseca oktobra, za katerega so v vseh valutah Skupnosti na voljo menjalne vrednosti EOE;

▼B

(b) „usklajenost naložb“ pomeni pokritje obveznosti iz zavarovalnih pogodb, izraženih v določeni valuti, s sredstvi, izraženimi ali vnovčljivimi v isti valuti;

(c) „lokalizacija naložb“ pomeni obstoj sredstev, bodisi v obliki premičnin bodisi v obliki nepremičnin, znotraj države članice, kar pa ne pomeni, da obstaja zahteva po deponiranju premičnin ali po tem, da se za nepremičnine predpišejo omejitveni ukrepi, kakršen je recimo vnos hipotek. Za sredstva, ki jih predstavljajo

([1]) UL L 327, 19.12.1975, str. 4.

▼B

terjatve do dolžnikov velja, da so v državi članici, v kateri so vnovčljiva;

▼M5

(d) „velika nevarnost“ pomeni:

(i) nevarnosti, razvrščene pod zavarovalne vrste 4, 5, 6, 7, 11 in 12 točke A Priloge;

(ii) nevarnosti, razvrščene pod zavarovalne vrste 14 in 15 točke A Priloge, če se zavarovalec osebno poklicno ukvarja z industrijsko ali trgovinsko dejavnostjo ali opravlja katerega od svobodnih poklicev in so nevarnosti povezane s takšno dejavnostjo;

(iii) ►M6 nevarnosti, razvrščene v zavarovalne vrste 3, 8, 9, 10, 13 in 16 točke A Priloge ◄, če zavarovalec presega meje najmanj dveh od naslednjih treh meril:

prva stopnja: do 31. decembra 1992:

— bilančna vsota: 12,4 milijonov ekujev,

— neto promet: 24 milijonov ekujev,

— povprečno število zaposlenih med poslovnim letom: 500.

druga stopnja: od 1. januarja 1993:

— bilančna vsota: 6,2 milijonov ekujev,

— neto promet: 12,8 milijonov ekujev,

— povprečno število zaposlenih med poslovnim letom: 250.

Če zavarovalec spada v skupino podjetij, za katera se pripravlja konsolidirana bilanca v smislu Direktive 83/349/EGS ([1]), se zgoraj navedena merila uporabljajo na osnovi konsolidirane bilance.

Vsaka država članica lahko kategoriji, omenjeni pod (iii), doda nevarnosti, ki jih zavarujejo poklicna združenja, skupna podjetja ali začasne grupacije.

▼B

Naslov II — Predpisi, ki se uporabljajo za podjetja s sedežem v Skupnosti

Oddelek A: Pogoji za začetek opravljanja zavarovalne dejavnosti

▼M7

Člen 6

Za začetek poslov neposrednega zavarovanja je potrebno predhodno uradno dovoljenje.

Za tako dovoljenje pristojnih organov matične države lahko zaprosi:

(a) vsako podjetje, ki ustanovi sedež na ozemlju te države,

(b) vsako podjetje, ki svoje poslovanje, potem ko je dobilo zahtevano dovoljenje iz prvega pododstavka, razširi na celotno zavarovalno vrsto ali druge zavarovalne vrste.

([1]) UL L 193, 18.7.1983, str. 1.

▼M7

Člen 7

1. Dovoljenje velja za vso Skupnost. Podjetju dovoljuje opravljanje poslov bodisi iz naslova pravice do ustanavljanja bodisi iz naslova svobode opravljanja storitev.

2. Dovoljenje se dodeli za določeno zavarovalno vrsto. Zajema celotno zavarovalno vrsto, razen če želi prosilec pokrivati samo nekatere nevarnosti, ki se nanašajo na to zavarovalno vrsto, navedeno v točki A Priloge.

Vendar:

(a) lahko države članice izdajo dovoljenje za zavarovalne skupine, naštete v točki B Priloge, in jim dodajo ustrezna tam navedena poimenovanja;

(b) je dovoljenje, izdano za eno zavarovalno vrsto ali zavarovalno skupino veljavno tudi za kritje dodatnih nevarnosti, ki spadajo v drugo zavarovalno vrsto, če so izpolnjeni pogoji, navedeni v točki C Priloge.

Člen 8

1. Matična država članica zahteva od vsake zavarovalnice, ki zaprosi za dovoljenje, da:

(a) sprejme eno od naslednjih oblik:

— v primeru Kraljevine Belgije:„société anonymenaamloze vennootschap“„ société en commandite par actionscommanditaire vennootschap op aandelen“„association d'assurance mutuelleonderlinge verzekeringsvereniging“„ société coopérativecoöperatieve vennootschap“;

— v primeru Kraljevine Danske: „aktieselskaber“, „gensidige selskaber“;

— v primeru Zvezne republike Nemčije: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „Öffentlich–rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“;

— v primeru Francoske republike: „société anonyme“, „société d'assurance mutuelle“, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale“, „institution de prévoyance régie par le code rural“ in „mutuelles régies par le code de la mutualité“;

— v primeru Irske: incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited;

— v primeru Italijanske republike: „società per azioni“, „società cooperativa“, „mutua di assicurazione“;

— v primeru Velikega vojvodstva Luksemburg: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „association d'assurances mutuelles“, „société coopérative“;

— v primeru Kraljevine Nizozemske: „naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“;

— v primeru Združenega kraljestva: incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered under the Friendly Societies Acts, the association of underwriters known as Lloyd's;

— v primeru Helenske republike: „ανώνυμη εταιρία“, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός“;

— v primeru Kraljevine Španije: „sociedad anónima“, „sociedad mutua“, „sociedad cooperativa“;

▼M7

— v primeru Portugalske republike: „sociedade anónima“, „mútua de seguros“;

▼A3

— v primeru Republike Avstrije:

Aktiengesellschaft, Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit;

— v primeru Republike Finske:

keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag, vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag, vakuutusyhdistys/försäkringsförening;

— v primeru Kraljevine Švedske:

försäkringsaktiebolag, ömsesidigt försäkringsbolag, understödsföreningar;

▼A4

— v Češki republiki: „akciová společnost“, „družstvo“;

— v Republiki Estoniji: „aktsiaselts“;

— v Republiki Ciper: „Εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή εταιρεία περιορισμένης ευθύνης χωρίς μετοχικό κεφάλαιο“;

— v Republiki Latviji: „apdrošināšanas akciju sabiedrība“, „savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība“;

— v Republiki Litvi: „akcinės bendrovės“, „uždarosios akcinės bendrovės“;

— v Republiki Madžarski: „biztosító részvénytársaság“, „biztosító szövetkezet“, „biztosító egyesület“, „külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe“;

— v Republiki Malti: „kumpanija pubblika“, „kumpanija privata“, „fergħa“, „Korp ta' l-Assikurazzjoni Rikonnoxxut“;

— v Republiki Poljski: „spółka akcyjna“, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych“;

— v Republiki Sloveniji: „delniška družba“, „družba za vzajemno zavarovanje“;

— v Slovaški republiki: „akciová spoločnosť“;

▼M14

— v Bolgariji: „акционерно дружество“;

— v Romuniji: „societăți pe acțiuni“, „societăți mutuale“.

▼M7

Zavarovalnica lahko sprejme tudi obliko evropske družbe (SE), ko bo ustanovljena.

Poleg tega lahko države članice, kadar je primerno, ustanovijo podjetja v katerikoli obliki javnega prava, če imajo ta telesa kotsvoj predmet poslovanja zavarovalne posle pod enakimi pogoji kot podjetja, ki poslujejo po zasebnem pravu;

(b) omeji svoj predmet na zavarovalniško poslovanje in posle, ki izhajajo neposredno iz njega, in izloči vse druge komercialne posle,

(c) predloži poslovni načrt v skladu s členom 9,

(d) ima minimalni zajamčeni kapital, določen v členu 17(2),

(e) jo učinkovito vodijo osebe z dobrim ugledom in ustreznimi strokovnimi kvalifikacijami ali izkušnjami,

▼M9

(f) sporočijo ime in naslov pooblaščencev za obravnavo odškodninskih zahtevkov, imenovanih v vseh državah članicah, razen v tisti državi članici, v kateri je zaprošeno za dovoljenje, če nevarnosti, ki naj bi bile krite, sodijo v zavarovalno vrsto 10 točke A Priloge k Direktivi 73/239/EGS, z izjemo prevozniške odgovornosti.

▼M8

Poleg tega, če obstajajo tesne povezave med finančnim podjetjem in drugimi fizičnimi ali pravnimi osebami, pristojni organi izdajo dovoljenje le, če te tesne povezave ne preprečujejo učinkovitega izvajanja njihovih nadzornih funkcij

Pristojni organi zavrnejo dovoljenje tudi, če se zaradi zakonov ali drugih predpisov države nečlanice, ki veljajo za eno ali več fizičnih ali pravnih oseb, s katerimi ima podjetje tesne povezave, ali zaradi težav pri njihovem izvrševanju, preprečuje učinkovito izvajanje njihovih nadzornih funkcij.

Pristojni organi zahtevajo od finančnih podjetij, da jim redno zagotavljajo podatke, ki jih potrebujejo pri spremljanju izpolnjevanja pogojev iz tega odstavka.

1a. Države članice zahtevajo, da so sedeži zavarovalnic v isti državi članici kot njihovi registrirani sedeži.

▼M7

2. Podjetje, ki zaprosi, da se njegovo dovoljenje za poslovanje razširi na druge zavarovalne vrste ali da se razširi dovoljenje, ki zajema samo nekatere nevarnosti iz ene zavarovalne vrste, mora predložiti poslovni načrt v skladu s členom 9.

Poleg tega mora predložiti dokaz, da ima minimalni kapital, določen v členu 16, in, če je za druge zavarovalne vrste po členu 17(2) potreben višji minimalni zajamčeni kapital kot prej, da ima ta zajamčeni kapital.

3. Nobena določba iz te direktive ne preprečuje državam članicam, da ohranijo v veljavi ali sprejmejo zakone in druge predpise, ki zahtevajo odobritev družbene pogodbe in akta o ustanovitvi ter predložitev drugih listin, potrebnih za normalno izvajanje nadzora.

Vendar države članice ne sprejmejo določb, ki zahtevajo predhodno dovoljenje ali sistematično obveščanje o splošnih in posebnih zavarovalnih pogojih, o premijskih cenikih in obrazcih ter drugih tiskanih listinah, ki jih namerava podjetje uporabljati pri svojem poslovanju z zavarovalci.

Države članice ne morejo ohraniti ali uvesti predhodnega obvestila ali odobritve predlaganih povečanj premijskih stopenj razen v sklopu splošnega sistema nadzora cen.

Nobena določba iz te direktive ne preprečuje državam članicam, da za podjetja, ki so zaprosila ali pridobila dovoljenje za zavarovalno vrsto 18 iz točke A Priloge, uvedejo preglede njihovih neposrednih in posrednih virov in osebja ter opreme, vključno s kvalifikacijo njihovih zdravstvenih ekip in kakovosti opreme, ki jih imajo podjetja na razpolago za izpolnjevanje svojih obveznosti, ki izhajajo iz te zavarovalne vrste.

4. Z zgornjimi določbami ni mogoče zahtevati, da se katera koli vloga za dovoljenje obravnava z vidika ekonomskih zahtev trga.

Člen 9

Poslovni načrt, naveden v členu 8(1)(c) vključuje podatke ali dokazila o:

(a) naravi nevarnosti, za katere podjetje predlaga kritje,

(b) vodilnih načelih o pozavarovanju,

(c) postavkah, ki sestavljajo minimalni zajamčeni kapital,

(d) ocenah stroškov za vzpostavitev administrativnih služb in organizacije za zaščito poslov, o finančnih virih, namenjenih za kritje teh stroškov; in če so nevarnosti, ki naj se krijejo, uvrščene v zavaro-

▼M7

valno vrsto 18 iz točke A Priloge, vire, ki jih ima podjetje na razpolago za zagotavljanje obljubljene pomoči,

in poleg tega za prva tri finančna leta:

(e) ocene stroškov upravljanja brez zagonskih stroškov, zlasti tekočih splošnih stroškov in provizij,

(f) ocene premij ali prispevkov ter odškodnin,

(g) predvideno bilanco stanja,

(h) ocene finančnih virov, namenjenih za kritje zavarovalnih obveznosti, in minimalni kapital.

Člen 10

1. Zavarovalnica, ki predlaga ustanovitev podružnice na ozemlju druge države članice, obvesti pristojne organe svoje matične države članice.

2. Države članice zahtevajo od vsake zavarovalnice, ki predlaga ustanovitev podružnice na ozemlju druge države članice, da v obvestilu iz odstavka 1 zagotovi naslednje podatke:

(a) državo članico, na ozemlju katere predlaga ustanovitev podružnice,

(b) poslovni načrt, ki med drugim določa vrste načrtovanih poslov in organizacijsko strukturo podružnice,

(c) naslov podružnice v državi članici, kjer se lahko dobijo listine in kamor jih je mogoče predložiti, s čimer se razume, da je to naslov, kamor se pošiljajo vsa uradna obvestila pooblaščenemu predstavniku,

(d) ime pooblaščenega predstavnika podružnice, ki mora imeti zadostna pooblastila za prevzem obveznosti podjetja do tretjih strank in za zastopanje pred organi in sodišči države članice, v kateri je podružnica. Zavarovanci se v primeru sodnega postopka proti Lloydu v državi članici podružnice, ki izhaja iz zavarovalniških obveznosti, ne smejo obravnavati manj ugodno, kot če bi bil sodni postopek uveden proti poslom navadne vrste. Zato mora imeti pooblaščeni predstavnik zadostna pooblastila za postopke, uvedene proti njemu, in mora imeti v tej funkciji sposobnost zavezati Lloydove zavarovatelje.

Če namerava podjetje prek svoje podružnice kriti nevarnosti iz zavarovalne vrste 10, točke A Priloge brez prevoznikove odgovornosti, mora predložiti potrdilo, da je postalo član nacionalnega biroja in nacionalnega škodnega sklada države članice, v kateri je podružnica.

3. Če pristojni organi matične države članice ob upoštevanju načrtovanega poslovanja nimajo vzroka za dvom o primernosti upravne strukture ali finančnega stanja zavarovalnice ali o dobrem glasu in strokovnih kvalifikacijah ter izkušnjah direktorjev ali članov uprave ali pooblaščenih predstavnikov, v treh mesecih od prejema podatkov iz odstavka 2 sporočijo te podatke pristojnim organom države članice, v kateri je podružnica, in o tem obvestijo podjetje.

Pristojni organi matične države članice izdajo tudi potrdilo, da ima zavarovalnica minimalni kapital, izračunan v skladu s členoma 16 in 17.

Če pristojni organi matične države članice zavrnejo sporočanje podatkov iz odstavka 2 pristojnim organom države članice podružnice, navedejo podjetju razloge za svojo zavrnitev v treh mesecih od prejema podatkov. Proti takšni zavrnitvi ali neukrepanju je dovoljena pritožba na sodišče v matični državi članici.

4. Preden prične podružnica zavarovalnice poslovati, pristojni organi države članice podružnice v dveh mesecih od prejema podatkov iz odstavka 3, če je to primerno, obvestijo pristojne organe matične države

▼M7

članice o pogojih za izvajanje poslovanja v državi članici podružnice, ki so v interesu splošnih koristi.

5. Ob prejemu sporočila pristojnih organov države članice podružnice ali, če od njih ni prejeto nobeno sporočilo, se lahko podružnica ob izteku roka iz odstavka 4 ustanovi in prične s poslovanjem.

6. V primeru spremembe katerega koli podatka, sporočenega na podlagi odstavka 2(b), (c) ali (d), pošlje zavarovalnica pristojnim organom matične države članice in države članice, v kateri je podružnica, pisno obvestilo najmanj en mesec pred uvedbo spremembe, tako da lahko pristojni organi matične države članice in pristojni organi države članice podružnice izpolnijo svojo vlogo po odstavkih 3 in 4.

_____

▼B

Člen 12

Vsako odločitev za zavrnitev izdaje dovoljenja se natančno utemelji in o tem uradno obvesti zadevno podjetje.

Vsaka država članica predvidi pravno sredstvo za primer zavrnitve izdaje dovoljenja.

Pravno sredstvo je treba predvideti tudi za primere, ko pristojni organi prošnje za izdajo dovoljenja niso obravnavali do izteka roka šestih mesecev od datuma prejema.

▼M11

Člen 12a

▼M13

1. Posvetovati se je treba s pristojnimi organi druge sodelujoče države članice, pred izdajo dovoljenja zavarovalnici za neživljenjsko zavarovanje, ki je:

(a) hčerinsko podjetje zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je pridobilo dovoljenje v drugi državi članici; ali

(b) hčerinsko podjetje matičnega podjetja zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je pridobilo dovoljenje v drugi državi članici; ali

(c) je pod nadzorom iste fizične ali pravne osebe, ki nadzoruje zavarovalnico ali pozavarovalnico, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici.

2. Posvetovati se je treba s pristojnim organom sodelujoče države članice, odgovornim za nadzor kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, pred izdajo dovoljenja zavarovalnici za neživljenjsko zavarovanje, ki je:

(a) hčerinsko podjetje kreditne institucije ali investicijskega podjetja, ki je pridobilo dovoljenje v Skupnosti; ali

(b) hčerinsko podjetje matičnega podjetja kreditne institucije ali investicijskega podjetja, ki je pridobilo dovoljenje v Skupnosti; ali

(c) je pod nadzorom iste fizične ali pravne osebe, ki nadzoruje kreditno institucijo ali investicijsko podjetje, ki je pridobilo dovoljenje v Skupnosti.

▼M11

3. Ustrezni pristojni organi iz odstavkov 1 in 2 se medsebojno posvetujejo predvsem glede ocenjevanja primernosti delničarjev ter dobrega imena in izkušenj direktorjev, ki so vključeni v upravljanje druge osebe iste skupine. Drug drugemu sporočijo podatke o primernosti delničarjev ter o dobrem imenu in izkušnjah direktorjev, ki so za druge vključene

▼M11

pristojne organe pomembni pri izdaji dovoljenj za opravljanje poslov kakor tudi pri rednem ocenjevanju izpolnjevanja pogojev poslovanja.

▼B

Oddelek B: Pogoji za opravljanje dejavnosti

▼M7

Člen 13

1. Finančni nadzor zavarovalnice, vključno s posli, ki jih izvaja bodisi prek podružnic ali iz naslova svobode opravljanja storitev, je v izključni odgovornosti matične države članice.

2. Finančni nadzor vključuje preverjanje celotnega poslovanja zavarovalnice, stanje njene solventnosti, oblikovanje zavarovalno-tehničnih rezervacij in kritnega premoženja v skladu z določenimi pravili ali običajno prakso v matični državi članici na podlagi določb, sprejetih na ravni Skupnosti.

Če ima podjetje dovoljenje za kritje nevarnosti, uvrščenih v zavarovalno vrsto 18 iz točke A Priloge, se nadzor razširi na spremljanje tehničnih virov, ki jih ima podjetje na razpolago za opravljanje poslov pomoči, za katere se je obvezalo, da jih bo izvajalo, če zakonodaja matične države članice predvideva spremljanje teh virov.

▼M13

Matična država članica zavarovalnice ne sme zavrniti pozavarovalne pogodbe, ki jo je sklenila zavarovalnica s pozavarovalnico, ki je pridobila dovoljenje v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/68/ES z dne 16. novembra 2005 o pozavarovanju ([1]), ali zavarovalnico, ki je pridobila dovoljenje v skladu s to direktivo ali Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2002/83/ES z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju ([2]) na podlagi neposredne povezave s finančno trdnostjo te pozavarovalnice ali zavarovalnice.

▼M7

3. Pristojni organi matične države članice zahtevajo od vsake zavarovalnice, da ima zanesljive administrativne in računovodske postopke in ustrezne interne mehanizme nadzora.

Člen 14

Država članica podružnice zagotovi, da lahko pristojni organi matične države članice, potem ko o tem obvestijo pristojne organe države članice podružnice, sami ali prek posrednikov, ki jih imenujejo v ta namen, na mestu samem preverijo podatke, ki so potrebni za zagotovitev finančnega nadzora podjetja, kadar zavarovalnica, ki je dobila dovoljenje v drugi državi članici, opravlja posle prek podružnice. Organi države članice podružnice lahko pri tem preverjanju sodelujejo.

Člen 15

1. Matična država članica zahteva od vsake zavarovalnice, da oblikuje zadostne zavarovalno-tehnične rezervacije za celotno poslovanje, vključno z matematičnimi rezervacijami.

Znesek teh zavarovalno-tehničnih rezervacij se določi v skladu s pravili, določenimi v Direktivi 91/674/EGS.

▼M13

2. Matična država zahteva, da vsaka zavarovalnica krije zavarovalno-tehnične rezervacije in izravnalno rezervacijo iz člena 15a te direktive z usklajenimi naložbami v skladu s členom 6 Direktive 88/357/EGS.

([1]) UL L 323, 9.12.2005, str. 1.
([2]) UL L 345, 19.12.2002, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES (UL L 79, 24.3.2005, str. 9).

▼M13

Glede na okoliščine tveganja v Skupnosti morajo biti sredstva lokalizirana v Skupnosti. Države članice ne zahtevajo, da zavarovalnice lokalizirajo svoja sredstva v določeni državi članici. Vseeno pa lahko matična država članica dovoli ohlapnejša pravila o lokalizaciji sredstev.

3. Države članice za oblikovanje zavarovalno-tehničnih rezervacij ne smejo obdržati ali uvesti sistema bruto pridržanja, ki zahteva zastavitev sredstev za kritje prenosnih premij in škodnih rezervacij pozavarovatelja, če je pozavarovatelj pozavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje v skladu z Direktivo 2005/68/ES ali zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje v skladu s to direktivo ali Direktivo 2002/83/ES.

Če matična država članica dovoljuje, da so zavarovalno-tehnične rezervacije pokrite z zahtevki do pozavarovateljev, ki niso pozavarovalnica, ki je pridobila dovoljenja v skladu z Direktivo 2005/68/ES niti zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje v skladu s to direktivo ali Direktivo 2002/83/ES, opredeli pogoje za sprejetje takšnih zahtevkov.

▼M7

Člen 15a

1. Države članice zahtevajo od vsake zavarovalnice s sedežem na njihovem ozemlju, ki krije nevarnosti, vključene v zavarovalno vrsto 14 iz točke A Priloge (v nadaljevanju imenovano „kreditno zavarovanje“), da oblikuje izravnalno rezervacijo, namenjeno pokrivanju tehničnega primanjkljaja ali nadpovprečnega razmerja odškodnin te zavarovalne vrste v katerem koli finančnem letu.

2. Izravnalna rezervacija se izračuna v skladu s pravili, ki jih določi matična država članica v skladu z eno od štirih metod, določenih v točki D Priloge, ki šteje za ustrezno.

3. Izravnalna rezervacija se do višine zneska, izračunanega v skladu z metodami, določenimi v točki D Priloge, ne upošteva pri izračunu minimalnega kapitala.

4. Države članice lahko zavarovalnice s sedežem na njihovem ozemlju oprostijo obveznosti oblikovanja izravnalnih rezervacij za posle kreditnega zavarovanja, če so premije ali prispevki, prejeti v zvezi s kreditnim zavarovanjem, manjši od 4 % skupno prejetih premij ali prispevkov in manjši od 2 500 000 ekujev.

▼M10

Člen 16

1. Vsaka država članica zahteva za vsako zavarovalnico, ki ima sedež na njenem ozemlju, ob katerem koli času ustrezen razpoložljivi minimalni kapital glede na njeno celotno poslovno dejavnost, ki je najmanj enak zahtevam iz te direktive.

2. Razpoložljivi minimalni kapital so sredstva zavarovalnice, prosta vseh predvidljivih obveznosti, z odštetimi neopredmetenimi sredstvi, vključujoč:

(a) vplačani osnovni kapital ali pri družbah za vzajemno zavarovanje dejanski vplačani ustanovni kapital ter sredstva na računih članov, ki izpolnjujejo vsa naslednja merila:

   (i) akt o ustanovitvi družbe in statut morata določati, da je iz teh računov mogoče izvesti izplačila članom le, če to ne povzroči zmanjšanja razpoložljivega minimalnega kapitala pod zahtevano raven, ali po prenehanju delovanja družbe, če so poravnani vsi njeni drugi dolgovi;

   (ii) statut in akt o ustanovitvi družbe morata določati, da je treba glede vseh plačil iz točke (i), razen tistih zaradi posameznega prenehanja članstva, pristojne organe obvestiti najmanj en mesec vnaprej, ti pa lahko v tem roku prepovejo plačilo;

▼M10

(iii) bistvene določbe statuta in akt o ustanovitvi družbe je mogoče spremeniti šele, ko pristojni organi izjavijo, da ne nasprotujejo spremembi, kar ne vpliva na merila iz točk (i) in (ii);

▼M13

(b) rezerve (zakonske rezerve in proste rezerve), ki ne ustrezajo obveznostim iz zavarovalnih pogodb in niso uvrščene kot izravnalne rezervacije;

▼M10

(c) preneseni dobiček ali izguba iz prejšnjih let po odštetju dividend, ki jih je treba izplačati.

Razpoložljivi minimalni kapital se zniža za znesek lastnih delnic, ki so v neposredni lasti zavarovalnice.

Za zavarovalnice, ki diskontirajo ali znižajo škodne rezervacije, tako da upoštevajo prihodke naložb, kakor ga dovoljuje člen 60(1)(g) Direktive Sveta 91/674/EGS z dne 19. decembra 1991 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic ([1]), se razpoložljivi minimalni kapital zniža za razliko med nediskontiranimi zavarovalno-tehničnimi rezervacijami ali zavarovalno-tehničnimi rezervacijami pred znižanjem, kakor je razvidno iz prilog računovodskih izkazov, in diskontirnimi zavarovalno-tehničnimi rezervacijami ali zavarovalno-tehničnimi rezervacijami po znižanju. Ta prilagoditev se izvede za vse nevarnosti pod točko A Priloge, razen za nevarnosti iz vrst 1 in 2. Za vse vrste, razen 1 in 2, prilagoditve niso potrebne v zvezi z diskontiranjem rent, vključenih v zavarovalno-tehnične rezervacije.

▼M13

Razpoložljivi minimalni kapital se zmanjša z naslednjimi postavkami:

(a) udeležbe zavarovalnice v:

— zavarovalnicah v smislu člena 6 te direktive, člena 4 Direktive 2002/83/ES ali člena 1(b) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 98/78/ES,

— pozavarovalnicah v smislu člena 3 Direktive 2005/68/ES ali pozavarovalnicah države nečlanice v smislu člena 1(1) Direktive 98/78/ES,

— zavarovalnih holdingih v smislu člena 1(i) Direktive 98/78/ES,

— kreditnih institucijah in finančnih institucijah v smislu člena 1(1) in (5) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/12/ES,

— investicijskih podjetjih in finančnih institucijah v smislu člena 1 (2) Direktive Sveta 93/22/EGS in člena 2(4) ter (7) Direktive Sveta 93/6/EGS;

▼M11

(b) vsaka izmed naslednjih postavk, ki jih ima zavarovalnica v odnosu do oseb iz točke (a), v katerih je udeležena:

— instrumenti iz odstavka 3,

— instrumenti iz člena 18(3) Direktive 79/267/EGS,

— podrejene terjatve in instrumenti iz člena 35 in člena 36(3) Direktive 2000/12/ES.

Če so deleži v drugi kreditni instituciji, investicijski družbi, finančni instituciji, zavarovalnici ali pozavarovalnici ali zavarovalnem holdingu pridobljeni začasno kot finančna pomoč za reorganizacijo z namenom ohranitve te osebe, lahko pristojni organ odstopi od zahteve uporabe določb glede zmanjšanja iz (a) in (b) četrtega pododstavka.

([1]) UL L 374, 31.12.1991, str. 7.

▼M11

Kot alternativo odbitku postavk iz točk (a) in (b) četrtega pododstavka, ki jih ima zavarovalnica v kreditnih institucijah, investicijskih družbah in finančnih institucijah, lahko države članice svojim zavarovalnicam dovolijo, da smiselno uporabijo metode 1, 2 ali 3 iz Priloge I k Direktivi 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu ([1]) Metoda 1 (Računovodska konsolidacija) se uporabi samo, če pristojni organ zaupa v raven integracije upravljanja in notranjih kontrol za osebe, ki bi bile zajete v konsolidacijo. Izbrana metoda se naj uporablja dosledno in dalj časa.

Države članice lahko zagotovijo, da zavarovalnicam, ki so predmet dopolnilnega nadzora po Direktivi 98/78/ES ali dopolnilnega nadzora po Direktivi 2002/87/ES pri izračunavanju minimalnega kapitala skladno z določbami te direktive ni treba odbiti postavk iz (a) in (b) četrtega pododstavka, ki jih imajo v kreditnih institucijah, investicijskih družbah, finančnih institucijah, zavarovalnicah in pozavarovalnicah ali zavarovalnih holdingih, ki so vključene v dopolnilni nadzor.

Za namene odbitka udeležb iz tega odstavka udeležba pomeni udeležbo v smislu člena 1(f) Direktive 98/78/ES.

▼M10

3. Razpoložljivi minimalni kapital lahko sestavljajo tudi:

(a) vplačani osnovni kapital na podlagi kumulativnih prednostnih delnic in podrejeni dolžniški kapital do 50 % razpoložljivega minimalnega kapitala oziroma zahtevanega minimalnega kapitala, glede na to, kaj je nižje, pri čemer ne sme več kot 25 % predstavljati podrejeni dolžniški kapital, a z določenim rokom zapadlosti, ali vplačani osnovni kapital na podlagi kumulativnih prednostnih delnic z določenim obdobjem trajanja, če obstajajo pri stečaju ali likvidaciji zavarovalnice zavezujoči sporazumi, po katerih so podrejeni dolžniški kapital ali vplačani osnovni kapital na podlagi kumulativnih prednostnih delnic uvrščeni za terjatvami vseh drugih upnikov in se ne smejo poplačati, dokler niso poravnani vsi drugi takrat zapadli dolgovi.

Podrejeni dolžniški kapital mora izpolnjevati tudi naslednje pogoje:

(i) upoštevati se smejo le v celoti vplačana sredstva;

(ii) za posojila z določenim rokom zapadlosti mora biti prvotna zapadlost najmanj pet let. Najpozneje eno leto pred datumom odplačila mora zavarovalnica pristojnim organom v potrditev predložiti načrt, iz katerega je razvidno, kako se bo razpoložljivi minimalni kapital ohranil ali privedel na zahtevano raven zapadlosti, razen če se obseg, v katerem se posojilo lahko razvrsti kot sestavni del razpoložljivega minimalnega kapitala, postopno zmanjšuje v obdobju najmanj petih let pred datumom odplačila. Pristojni organi lahko dovolijo predčasno odplačilo takšnih posojil, če zavarovalnica, ki jih je izdala, predloži vlogo in njen razpoložljivi minimalni kapital ne pade pod zahtevano raven;

(iii) posojila, katerih rok zapadlosti ni določen, morajo biti odplačljiva le s petletnim odpovednim rokom, razen če ne predstavljajo več sestavine razpoložljivega minimalnega kapitala ali se za predčasno odplačilo posebej ne zahteva predhodna privolitev pristojnih organov. V takšnem primeru mora zavarovalnica obvestiti pristojne organe najmanj šest mesecev pred datumom nameravanega poplačila ter pri tem navesti razpoložljivi in zahtevani minimalni kapital pred odplačilom in po njem. Pristojni organi dovolijo odplačilo le, če razpoložljivi minimalni kapital zavarovalnice ne pade pod zahtevano raven;

([1]) UL L 35, 11.2.2003.

▼M10

(iv) posojilna pogodba ne sme vsebovati klavzule o tem, da bo v določenih okoliščinah, razen pri prenehanju zavarovalnice, dolg postal odplačljiv pred dogovorjenimi datumi za odplačilo;

(v) posojilno pogodbo je mogoče spremeniti šele, ko so pristojni organi izjavili, da ne nasprotujejo spremembi;

(b) vrednostni papirji brez določenega roka zapadlosti in drugi instrumenti, vključno s kumulativnimi prednostnimi delnicami razen tistih pod točko (a), in sicer do 50 % razpoložljivega minimalnega kapitala oziroma zahtevanega minimalnega kapitala, glede na to, kaj je nižje, za skupni obseg takšnih vrednostnih papirjev in podrejenega dolžniškega kapitala pod točko (a), če izpolnjujejo naslednje pogoje:

(i) ne smejo biti poplačani na pobudo prinosnika ali brez predhodne odobritve pristojnega organa;

(ii) pogodba o izdaji mora zavarovalnici omogočati, da odloži plačilo obresti posojila;

(iii) terjatve posojilodajalca do zavarovalnice morajo biti v celoti uvrščene za terjatvami vseh nepodrejenih upnikov;

(iv) listine, ki urejajo izdajo vrednostnih papirjev, morajo določati sposobnost absorpcije izgube dolga in neplačanih obresti, istočasno pa omogočati, da zavarovalnica lahko nadaljuje poslovanje;

(v) upoštevati se smejo le v celoti plačani zneski.

4. Na zahtevo, ki jo podprto z dokazi družba predloži pristojnemu organu matične države članice in s soglasjem tega pristojnega organa, lahko razpoložljivi minimalni kapital predstavlja(-jo) tudi:

(a) ena polovica nevplačanega osnovnega kapitala ali ustanovnega kapitala, potem ko vplačani del znaša 25 % takšnega kapitala, in sicer do 50 % razpoložljivega minimalnega kapitala oziroma zahtevanega minimalnega kapitala, glede na to, kaj je nižje;

(b) dodatni prispevki, ki jih družbe za vzajemno zavarovanje in družbe z raznimi prispevki, delujoče po načelu vzajemnosti, lahko zahtevajo od svojih članov v poslovnem letu, do polovice razlike med najvišjimi prispevki in dejansko zahtevanimi prispevki, pri čemer ne smejo presegati 50 % razpoložljivega minimalnega kapitala oziroma zahtevanega minimalnega kapitala, glede na to, kaj je nižje. Pristojni državni organi uveljavijo smernice, ki določajo pogoje, pod katerimi se lahko sprejmejo dodatni prispevki;

(c) kakršne koli skrite čiste rezerve, ki izhajajo iz vrednotenja sredstev, če takšne skrite rezerve niso izjemne narave.

5. Spremembe k odstavkom 2, 3 in 4 se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 2 Direktive Sveta 91/675/EGS ([1]), da se lahko upošteva razvoj, ki utemeljuje tehnične prilagoditve elementov, upravičenih za razpoložljivi minimalni kapital.

Člen 16a

1. Zahtevani minimalni kapital se določi bodisi na podlagi letnega zneska premij ali prispevkov bodisi povprečnih terjatev na izplačilo odškodnin za pretekla tri poslovna leta.

Vendar pa se pri zavarovalnicah, ki v bistvu sklepajo zavarovanja, pokrivajoča eno ali več nevarnosti kredita, neurja, toče ali pozebe, za referenčno obdobje glede povprečnih terjatev na izplačilo odškodnin vzame zadnjih sedem poslovnih let.

2. V skladu s členom 17 je znesek zahtevanega minimalnega kapitala enak višjemu od dveh rezultatov iz odstavkov 3 in 4.

([1]) UL L 374, 31.12.1991, str. 32.

▼M10

3. Premijska osnova se izračuna s kosmatimi obračunanimi zavarovalnimi premijami ali prispevki, kakor so izračunani spodaj, ali s kosmatimi prihodki od zavarovalnih premij ali prispevki, glede na to, kaj je višje.

Premije ali prispevki v zvezi z vrstami 11, 12 in 13 točke A Priloge se zvišajo za 50 %.

Premije ali prispevki (vključno z dajatvami, dodanimi premijam ali prispevkom), dolgovani glede vseh neposrednih poslov v preteklem poslovnem letu, se združijo.

Tej vsoti se nato doda znesek premij, prejetih za celotno pozavarovanje v preteklem poslovnem letu.

Od te vsote se nato odšteje skupni znesek premij ali prispevkov, ukinjenih v preteklem poslovnem letu, ter skupni znesek davkov in dajatev, ki veljajo za premije ali prispevke, sestavljajoč skupno vsoto.

Tako pridobljeni znesek se razdeli na dva dela, pri čemer prvi del sega do 50 milijonov EUR, drugega pa predstavlja presežek; 18 % od prvega dela in 16 % od drugega dela se izračuna in sešteje.

▼M13

Tako pridobljena vsota se pomnoži z razmerjem, ki glede na pretekla tri poslovna leta obstaja med zneskom terjatev na izplačilo odškodnin, ki jih mora podjetje nositi tudi potem, ko so bili odšteti vsi izterljivi zneski iz pozavarovanja, in kosmatim zneskom terjatev na izplačilo odškodnin; to razmerje ne sme biti v nobenem primeru manjše od 50 %. Na zahtevo, ki jo, podprto z dokazili, zavarovalnica predloži pristojnemu organu matične države članice, in s soglasjem tega organa se lahko izterljive zneske namenskih družb iz člena 46 Direktive 2005/68/ES tudi odbijejo kot pozavarovanje.

▼M10

Z dovoljenjem pristojnih organov se lahko za razporeditev premij ali prispevkov v zvezi z vrstami 11, 12 in 13 uporabijo statistične metode.

4. Osnova škod se izračuna na naslednji način, s tem da se terjatve na izplačilo odškodnin, rezervacije in terjatve iz naslova izplačanih odškodnin v zvezi z vrstami 11, 12 in 13 pod točko A Priloge povišajo za 50 %.

Zneski obračunanih škod, plačanih v zvezi z neposrednimi posli (brez odštetja terjatev, ki bremenijo pozavarovatelje in retrocesionarje) v obdobjih iz odstavka 1, se združijo.

Tej vsoti se doda znesek obračunanih škod v zvezi s pozavarovanji in retrocesijami, prejetimi v istih obdobjih, in znesek škodnih rezervacij, ugotovljenih ob koncu preteklega poslovnega leta za neposredno poslovanje in tudi sprejete obveznosti pozavarovanja.

Od te vsote se odšteje znesek izterjav iz naslova izplačanih odškodnin, realiziranih v obdobjih iz odstavka 1.

Od preostale vsote se odšteje znesek škodnih rezervacij, ugotovljene na začetku drugega poslovnega leta, ki je leto pred preteklim poslovnim letom, za katero obstajajo računi, in sicer za neposredna zavarovanja in tudi sprejeta pozavarovanja. Če traja referenčno obdobje iz odstavka 1 sedem let, se odšteje znesek škodnih rezervacij, ugotovljen na začetku šestega poslovnega leta, ki je leto pred zadnjim poslovnim letom, za katero obstajajo računi.

Ena tretjina ali sedmina tako pridobljenega zneska se v skladu z referenčnim obdobjem iz odstavka 1 razdeli na dva dela, pri čemer sega prvi del do 35 milijonov EUR, drugega pa predstavlja presežek; 26 % od prvega dela in 23 % od drugega dela se izračuna in sešteje.

▼M13

Tako pridobljena vsota se pomnoži z razmerjem, ki glede na pretekla tri poslovna leta obstaja med zneskom terjatev na izplačilo odškodnin, ki jih mora podjetje nositi tudi potem, ko so bili odšteti vsi izterljivi zneski

▼M13

iz pozavarovanja, in kosmatim zneskom terjatev na izplačilo odškodnin; to razmerje ne sme biti v nobenem primeru manjše od 50 %. Na zahtevo, ki jo, podprto z dokazili, zavarovalnica predloži pristojnemu organu matične države članice, in s soglasjem tega organa se lahko izterljive zneske namenskih družb iz člena 46 Direktive 2005/68/ES tudi odbijejo kot pozavarovanje.

▼M10

Z dovoljenjem pristojnih organov se lahko za razporeditev terjatev na izplačilo odškodnin, rezervacij in izterjav v zvezi z vrstami 11, 12 in 13 uporabljajo statistične metode. Pri nevarnosti iz vrste 18 točke A Priloge predstavljajo znesek obračunanih škod, uporabljenih za izračun osnove škod, stroški, ki jih zavarovalnica nosi v zvezi z opravljeno pomočjo. Takšni stroški se izračunajo v skladu z nacionalnimi predpisi matične države.

5. Če je zahtevani minimalni kapital, izračunan v odstavkih 2, 3 in 4, nižji od zahtevanega minimalnega kapitala v predhodnem letu, je zahtevani minimalni kapital najmanj enak zahtevanemu minimalnemu kapitalu v predhodnem letu, pomnoženem z razmerjem zneska škodnih rezervacij ob koncu preteklega poslovnega leta in zneskom škodnih rezervacij na začetku preteklega poslovnega leta. V teh izračunih se uporabljajo čiste škodne rezervacije brez pozavarovanja, vendar pa ne sme biti razmerje v nobenem primeru višje od 1.

6. Odstotki, ki se uporabljajo za dele iz šestega pododstavka odstavka 3 in šestega pododstavka odstavka 4, se zmanjšajo na tretjino pri zdravstvenem zavarovanju, ki se izvaja na podobni zavarovalnotehnični osnovi kakor življenjsko zavarovanje, če:

(a) se vplačane premije na osnovi tablic obolelosti izračunajo v skladu z matematično metodo, ki se uporablja v zavarovalništvu;

(b) se oblikuje rezervacija za starost;

(c) se pobira dodatna premija za oblikovanje varnostne rezerve v ustreznem znesku;

(d) zavarovalnica lahko prekine pogodbo najpozneje pred iztekom tretjega leta zavarovanja;

(e) pogodba predvideva možnost, da se celo za tekoče pogodbe povišajo premije ali znižajo izplačila.

Člen 17

1. Eno tretjino zahtevanega minimalnega kapitala iz člena 16a predstavlja zajamčeni kapital. Ta kapital predstavljajo postavke iz člena 16 (2), (3) in, s soglasjem pristojnega organa matične države, (4)(c).

2. Zajamčeni kapital ne sme znašati manj kot 2 milijona EUR. Če pa so krite nekatere ali vse nevarnosti, vključene v eno od vrst 10 do 15 točke A Priloge, znaša zajamčeni kapital 3 milijone EUR.

Pri družbah za vzajemno zavarovanje in družbah, ki delujejo po načelu vzajemnosti, lahko vsaka država članica predvidi zmanjšanje minimalnega zajamčenega kapitala za eno četrtino.

Člen 17a

1. Zneski v evrih iz člena 16a(3) in (4) in člena 17(2) se letno revidirajo od 20. septembra 2003, da se lahko upoštevajo spremembe v evropskem indeksu cen življenjskih potrebščin v vseh državah članicah, kakor ga objavlja statistični urad EU (EUROSTAT).

Zneski se samodejno prilagodijo z zvišanjem osnovnega zneska v evrih za odstotek spremembe indeksa v obdobju med začetkom veljave te direktive in datumom revizije ter zaokrožijo na večkratnik 100 000 EUR.

▼M10

Če je sprememba v odstotkih od zadnje prilagoditve manjša od 5 %, se prilagoditev ne izvede.

2. Komisija letno obvešča Evropski parlament in Svet o reviziji in prilagoditvah zneskov iz odstavka 1.

▼M13

Člen 17b

1. Vsaka država članica zahteva, da zavarovalnica, ki ima sedež na njenem ozemlju in opravlja dejavnosti pozavarovanja, določi, glede njeno celotno poslovno dejavnost, minimalni zajamčeni kapital v skladu s členom 40 Direktive 2005/68/ES, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) zbrane pozavarovalne premije presegajo 10 % celotnih premij;

(b) zbrane pozavarovalne premije presegajo 50 000 000 EUR;

(c) zavarovalno-tehnične rezervacije, ki izhajajo iz njenih sprejetih obveznosti pozavarovanj, presegajo 10 % celotnih zavarovalno-tehničnih rezervacij.

2. Vsaka država članica lahko za zavarovalnico iz odstavka 1 tega člena, ki ima sedež na njihovem ozemlju, uporabi določbe iz člena 34 Direktive 2005/68/ES, glede njihovih dejavnosti pozavarovanja, če je izpolnjen eden od pogojev iz navedenega odstavka 1.

V tem primeru zadevna država članica zahteva, da so vsa sredstva zavarovalnice, ki krijejo zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s sprejetimi obveznostmi pozavarovanja, ločena, upravljana in organizirana ločeno od neposrednih zavarovalnih dejavnosti zavarovalnic, brez kakršne koli možnosti prenosa. V tem primeru in le v zvezi z njihovimi dejavnostmi sprejetih obveznosti pozavarovanja za zavarovalnice ne veljajo členi 20, 21 in 22 Direktive 92/49/EGS ([1]) in Priloga I k Direktivi 88/357/EGS.

Vsaka država članica zagotovi, da njihovi pristojni organi preverijo ločitev iz prejšnjega pododstavka.

3. Če se Komisija v skladu s členom 56(c) Direktive 2005/68/ES odloči za povečanje zneskov, ki se uporabljajo za izračun zahtevanega minimalnega kapitala iz člena 37(3) in (4) navedene direktive, bodo vse države članice za zavarovalnice iz odstavka 1 tega člena uporabile določbe členov 35 do 39 navedene direktive glede njihovih dejavnosti pozavarovanja.

▼M7

Člen 18

1. Države članice ne predpišejo nobenih pravil glede izbire sredstev, ki presegajo sredstva, ki predstavljajo zavarovalno-tehnične rezervacije iz člena 15.

2. Ob upoštevanju določb člena 15(2), člena 20(1) in (3) ter člena 22 (1) zadnji pododstavek, države članice ne bodo omejevale prostega razpolaganja s sredstvi, ne glede na to, ali gre za premičnine ali nepremičnine, ki tvorijo del sredstev poslov, za katere je bilo pridobljeno dovoljenje.

Vendar pa Zvezna republika Nemčija pred nadaljnjo uskladitvijo pogojev za začetek opravljanja in opravljanje poslov življenjskega zavarovanja glede zdravstvenega zavarovanja v smislu člena 16(4) lahko ohrani omejitve, ki veljajo za prosto razpolaganje s sredstvi toliko, kolikor za prosto razpolaganje s sredstvi, ki krijejo matematične rezervacije, velja sporazum „Treuhänder“.

([1]) Direktiva Sveta 92/49/EGS z dne 18. junija 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja (tretja direktiva o premoženjskem zavarovanju) (UL L 228, 11.8.1992, str. 1). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/1/ES (UL L 79, 24.3.2005, str. 9).

▼M7

Dokler niso sprejeti nadaljnji ukrepi usklajevanja, sme Kraljevina Danska ohraniti v veljavi svojo zakonodajo, ki omejuje prosto razpolaganje s sredstvi, ki jih zavarovalnice oblikujejo za kritje v plačilo zapadlih pokojnin iz obveznega zavarovanja proti nesrečam pri delu.

3. Te določbe ne izključujejo nobenih ukrepov, ki jih lahko države članice ob upoštevanju veljavnih pravil v državi, v kateri se opravlja poslovna dejavnost, skladno s členom 15(2) in ob upoštevanju interesov zavarovancev, sprejmejo kot lastniki ali člani ali družbeniki zadevnih podjetij.

▼M2

Člen 19

1. Vsaka država članica zahteva, da vsa podjetja, katerih sedež je na njihovem ozemlju, pripravijo letna poročila, ki zajemajo vse vrste poslov, finančno stanje, kapitalsko ustreznost in – kar zadeva kritje nevarnosti, naštetih pod številko 18 iz točke A Priloge, druge vire, ki jih imajo na voljo za izpolnjevanje svojih obveznosti, če njena zakonodaja predvideva nadzor nad takšnimi viri.

▼M3

1a. Kar zadeva kreditno zavarovanje, podjetje nadzornemu organu omogoči vpogled v račune, iz katerih so razvidni tako zavarovalno-tehnični rezultati kot zavarovalno-tehnične rezervacije v zvezi s to dejavnostjo.

▼M7

2. Države članice zahtevajo od zavarovalnic s sedežem na njihovem ozemlju, da predložijo periodična uradna poročila skupaj s statističnimi dokumenti, ki so potrebni za namene nadzora. Pristojni nadzorni organi posredujejo drug drugemu dokumente in podatke, ki so koristni za nadzor.

3. Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi pristojnim organom pooblastila in sredstva, potrebna za nadzor poslovanja zavarovalnic s sedežem na njenem ozemlju, vključno s posli, ki se izvajajo zunaj tega ozemlja, v skladu z direktivami Sveta, ki urejajo te dejavnosti, in za zagotovitev, da so izvedene.

Ta pooblastila in sredstva morajo nadzornim organom omogočiti zlasti, da:

(a) opravijo podrobne preiskave o stanju podjetja in njegovega celotnega poslovanja, med drugim z:

— zbiranjem podatkov ali zahtevo za predložitev listin o zavarovalniškem poslovanju,

— izvajanjem inšpekcijskih pregledov na kraju samem v prostorih podjetja;

(b) sprejmejo ukrepe v zvezi s podjetjem, člani uprave ali direktorji ali osebami, ki ga nadzirajo, ki so ustrezni in potrebni za zagotovitev, da ostanejo dejavnosti podjetja skladne z zakoni in drugimi predpisi, ki jih mora podjetje upoštevati v vsaki državi članici, in zlasti s poslovnim načrtom, če ostane obvezen, in preprečiti ali odpraviti vse nepravilnosti, ki škodijo interesom zavarovancev;

(c) zagotovijo, da so ti ukrepi izvedeni, če je potrebno z izvršbo in kjer je primerno, po sodni poti.

Države članice lahko postavijo tudi pogoj, da nadzorni organi pridobijo vse podatke v zvezi s pogodbami, ki jih imajo posredniki.

Člen 20

1. Če podjetje ne ravna v skladu s členom 15, mu lahko pristojni organ njegove matične države članice prepove prosto razpolaganje s sredstvi, potem ko sporoči svojo namero pristojnim organom države članice, kjer so nevarnosti.

▼M7

2. Pristojni organi matične države članice zahtevajo, da se za obnovitev finančnega stanja podjetja, katerega minimalni kapital je padel pod minimum, ki se zahteva po ►M10 člen 16(a) ◄, predloži v odobritev načrt obnovitve trdnega finančnega stanja.

V izjemnih okoliščinah, če pristojni organ meni, da se bo finančno stanje podjetja še naprej slabšalo, lahko tudi omeji ali prepove prosto razpolaganje s sredstvi podjetja. O vseh ukrepih, ki jih sprejme, obvesti organe drugih držav članic na ozemljih, kjer podjetje opravlja posle, in ti na njegovo zahtevo sprejmejo enake ukrepe.

3. Če minimalni kapital pade pod zajamčeni kapital, opredeljen v členu 17, pristojni organ matične države članice zahteva, da podjetje predloži v odobritev kratkoročni finančni program.

Lahko tudi omeji ali prepove prosto razpolaganje s sredstvi podjetja. O tem obvesti organe drugih držav članic na ozemljih, kjer podjetje opravlja posle, in ti na njegovo zahtevo sprejmejo enake ukrepe.

4. Pristojni organi lahko sprejmejo nadaljnje ustrezne ukrepe, da zavarujejo koristi zavarovancev v primerih, predvidenih v odstavkih 1, 2 in 3.

5. Vsaka država članica sprejme ukrepe, ki so potrebni, da lahko v skladu s svojo nacionalno zakonodajo prepove prosto razpolaganje s sredstvi na njenem ozemlju v primerih, predvidenih v odstavkih 1, 2 in 3, na zahtevo matične države članice podjetja, ki določi sredstva, ki naj jih zajamejo ti ukrepi.

▼M10

Člen 20a

1. Države članice zagotovijo, da so pristojni organi pooblaščeni zahtevati finančni sanacijski načrt za tiste zavarovalnice, pri katerih pristojni organi domnevajo, da so pravice zavarovalcev ogrožene. Finančni sanacijski načrt vključuje najmanj naslednje podrobne podatke ali dokazila za prihodnja tri leta:

(a) oceno upravljavskih stroškov, zlasti tekočih splošnih stroškov in provizij;

(b) načrt s podrobno oceno dohodkov in odhodkov v zvezi z neposrednimi posli, sprejetimi obveznostmi pozavarovanja in prenosi obveznosti v pozavarovanje;

(c) načrt bilance stanja;

(d) oceno glede finančnih sredstev, namenjenih za kritje obveznosti iz zavarovalnih pogodb, in zahtevanega minimalnega kapitala;

(e) celotno politiko pozavarovanja.

2. Če so pravice zavarovalcev ogrožene zaradi poslabšanja finančnega položaja družbe, države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi pooblastila, da od družbe zahtevajo višji zahtevani minimalni kapital za zagotovitev, da je zavarovalnica v bližnji prihodnosti sposobna izpolnjevati zahteve glede minimalnega kapitala. Raven tega višjega zahtevanega minimalnega kapitala temelji na finančnem sanacijskem načrtu iz odstavka 1.

3. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi pooblastila, da ponovno od zgoraj navzdol ovrednotijo vse elemente, upravičene za razpoložljivi minimalni kapital, zlasti če se je tržna vrednost teh elementov po koncu preteklega poslovnega leta občutno spremenila.

▼M13

4. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi pooblastila za zmanjšanje znižanja minimalnega kapitala na podlagi pozavarovanja, kakor je določen v skladu s členom 16a, če:

▼M13

(a) se je po preteklem poslovnem letu bistveno spremenila vrsta ali kakovost pozavarovalnih pogodb;

(b) ne obstaja nikakršen ali omejen prenos tveganja po pozavarovalnih pogodbah.

▼M10

5. Če zahtevajo pristojni organi finančni sanacijski načrt za zavarovalnico v skladu z odstavkom 1, ne izdajo potrdila v skladu z odstavkom 2 člena 10(3) te direktive, členom 16(1)(a) Direktive Sveta 88/357/EGS (druga direktiva o neživljenjskem zavarovanju) ([1]) in členom 12(2) Direktive Sveta 92/49/EGS (tretja direktiva o neživljenjskem zavarovanju) ([2]), dokler menijo, da so pravice zavarovalcev ogrožene v smislu odstavka 1.

▼M5

_____

▼B

Oddelek C: Odvzem dovoljenja

▼M7

Člen 22

1. Dovoljenje, ki ga zavarovalnici izda pristojni organ v njegovi matični državi članici, lahko ta organ prekliče, če podjetje:

(a) dovoljenja ne uporabi v 12 mesecih, se mu izrecno odpove ali preneha opravljati posle za več kot šest mesecev, razen če ta država članica uvede določbo, da dovoljenje v takih primerih zapade;

(b) ne izpolnjuje več pogojev za uvrstitev;

(c) ni bilo sposobno v danem času sprejeti ukrepov, določenih v obnovitvenem načrtu ali finančnem programu iz člena 20;

(d) resno krši svoje obveznosti po predpisih, ki veljajo zanj.

V primeru odvzema ali zapadlosti dovoljenja pristojni organ matične države članice o tem obvesti pristojne organe drugih držav članic in ti sprejmejo ustrezne ukrepe, da preprečijo podjetju začetek novih poslov na njihovem ozemlju, bodisi iz naslova svobode do ustanavljanja bodisi svobode opravljanja storitev. Pristojni organ matične države članice v povezavi s temi organi sprejme ustrezne ukrepe, da zaščiti interese zavarovancev in omeji zlasti prosto razpolaganje s sredstvi podjetja v skladu s členom 20(1), drugim pododstavkom (2) ali drugim pododstavkom (3).

2. Vsaka odločba o odvzemu dovoljenja mora biti podprta z natančnimi razlogi, zadevno podjetje pa mora biti o tem obveščeno.

▼M6

Naslov III A — Pravila, ki se uporabljajo za zastopstva in podružnice, ki so ustanovljene v Skupnosti in ki spadajo med podjetja, katerih sedeži so zunaj Skupnosti

▼B

Člen 23

1. Vsaka država članica predvidi, da je za dostop do dejavnosti iz člena 1 s strani vseh podjetij, katerih sedež je zunaj Skupnosti, obvezno uradno dovoljenje.

_____

([1]) UL L 172, 4.7.1988, str. 1. Direktiva, kakor jo nazadnje spreminja Direktiva 2000/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 181, 20.7.2000, str. 65).

([2]) UL L 228, 11.8.1992, str. 1. Direktiva, kakor jo nazadnje spreminja Direktiva 2000/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 290, 17.11.2000, str. 27).

▼B

2. Država članica lahko izda dovoljenje, če podjetje izpolnjuje najmanj naslednje pogoje:

(a) podjetje je upravičeno do opravljanja zavarovalnih dejavnosti skladno z nacionalno zakonodajo;

(b) podjetje ustanovi zastopstvo ali podružnico na ozemlju takšne države članice;

(c) podjetje se obveže, da bo na sedežu zastopstva ali podružnice ločeno vodilo račune, ki se nanašajo na dejavnosti, ki jih podjetje opravlja tam, ter da bo tam hranilo vso evidenco v zvezi z opravljenimi posli;

(d) podjetje določi pooblaščenega zastopnika, ki ga odobrijo pristojni organi;

(e) podjetje ima v državi, v kateri opravlja svojo poslovno dejavnost, sredstva v višini, ki je enaka eni polovici minimalnega zneska predpisanega v členu 17(2) v zvezi z zajamčenim kapitalom, ter položi eno četrtino minimalnega zneska kot varščino;

(f) podjetje se zaveže, da bo minimalni kapital obdržalo skladno z zahtevami iz člena 25;

(g) podjetje poda poslovni načrt skladno z določbami člena 11(1) in (2);

▼M9

(h) sporočijo ime in naslov pooblaščencev za obravnavo odškodninskih zahtevkov imenovanih v vseh državah članicah, razen v tisti državi članici, v kateri je zaprošeno za dovoljenje, če nevarnosti, ki naj bi bile krite, sodijo v zavarovalno vrsto 10 točke A Priloge k Direktivi 73/239/EGS, razen prevozniške odgovornosti.

▼B

Člen 24

Države članice zahtevajo, da podjetja oblikujejo zavarovalno-tehnične rezervacije, ki zadostujejo za kritje obveznosti iz zavarovalnih pogodb, ki jih sklepajo na svojih ozemljih. Države članice poskrbijo, da zastopstvo ali podružnica takšne zavarovalno-tehnične rezervacije krije z ustreznimi vrstami naložb ter da se — v obsegu, kot ga določi zadevna država članica — zagotavlja usklajenost naložb.

Za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij, za določitev vrst naložb ter za vrednotenje sredstev se uporabljajo predpisi držav članic.

Zadevna država članica zahteva, da so sredstva, ki predstavljajo zavarovalno-tehnične rezervacije, na njenem ozemlju. Vendar se uporablja člen 15(3).

Člen 25

1. Vsaka država članica od zastopstev in podružnic, ustanovljenih na njenem ozemlju, zahteva minimalni kapital, katerega predstavljajo sredstva, prosta vseh predvidljivih obveznosti, pri čemer niso upoštevana neopredmetena sredstva. Minimalni kapital se računa skladno z določbami člena 16(3). Vendar se za namen računanja upoštevajo le premije ali prispevki in terjatve na izplačilo odškodnin, ki se nanašajo na dejavnost, ki jo je opravila zadevno zastopstvo ali podružnica.

2. Ena tretjina minimalnega kapitala predstavlja zajamčeni kapital. Zajamčeni kapital ne sme biti manjši od ene polovice zahtevanega minimuma iz člena 17(2). Začetni depozit položen skladno s členom 23 (2)(e), se izračunava glede na ta znesek.

3. Sredstva, ki predstavljajo minimalni kapital, se morajo do zneska zajamčenega kapitala hraniti v državi, v kateri se opravlja dejavnost, presežek pa v Skupnosti.

▼M2

Člen 26

1. Vsako podjetje, ki je zaprosilo za dovoljenje ali ga pridobilo od več kot ene države članice, lahko zaprosi za naslednje ugodnosti, ki se lahko odobrijo le vse skupaj:

(a) da se minimalni kapital iz člena 25 izračunava glede na vse posle, ki jih opravlja v Skupnosti; v takšnem primeru se upoštevajo le posli, ki jih opravijo vsa zastopstva in podružnice, ustanovljene v Skupnosti za namene takšnega izračunavanja;

(b) depozit, ki je obvezen skladno s členom 23(2)(e), se položi le v eni od teh držav članic;

(c) sredstva, ki predstavljajo zajamčeni kapital, se hranijo v kateri koli od držav članic, v katerih opravlja dejavnost.

2. Za pridobitev ugodnosti, opredeljenih v odstavku 1, se zaprosi pri pristojnih organih zadevnih držav članic. V prošnji je treba navesti organ države članice, ki naj bi v prihodnje nadzoroval kapitalsko ustreznost celotnega poslovanja zastopstev ali podružnic, ustanovljenih v Skupnosti. Podjetje mora navesti razloge za izbiro organa. Depozit je treba položiti v tej državi članici.

3. Ugodnosti, opredeljene v odstavku 1, se lahko odobrijo le tedaj, če s tem soglašajo vsi pristojni organi vseh držav članic, v katerih je bila predložena prošnja. Veljati začnejo z dnem, ko izbrani nadzorni organ obvesti druge nadzorne organe o tem, da bo nadzoroval kapitalsko ustreznost vsega poslovanja zastopstev ali podružnic v Skupnosti.

Izbrani nadzorni organ od drugih držav članic pridobi informacije, potrebne za nadzorovanje skupne kapitalske ustreznosti zastopstev in podružnic, ustanovljenih na njihovem ozemlju.

4. Na zahtevo ene ali več zadevnih držav članic vse zadevne države članice hkrati ukinejo prednosti, odobrene skladno s tem členom.

▼B

Člen 27

Določbe členov 19 in 20 se uporabljajo tudi v zvezi z zastopstvi in podružnicami podjetij, za katera se uporablja ta naslov.

▼M2

V zvezi z uporabo člena 20, se tedaj, ko se podjetje poteguje za ugodnosti, opredeljene v členu 26(1), nadzorni organ, pristojen za preverjanje kapitalske ustreznosti celotnega poslovanja zastopstev ali podružnic, ustanovljenih v Skupnosti, izenači z organom države na ozemlju, na katerem ima sedež podjetje skupnosti.

▼B

Člen 28

Če dovoljenje odvzame organ iz člena 26(2), ta organ obvesti organe drugih držav članic, v katerih podjetje posluje, slednji nadzorni organi pa nato sprejmejo ustrezne ukrepe. Če je razlog za odvzem dovoljenja neustreznost celotnega stanja solventnosti, določenega s strani držav članic, ki so soglašale s prošnjo iz člena 26, dovoljenja odvzamejo tudi države članice, ki so dale svoje soglasje.

▼M7

Člen 28a

1. Vsaka država članica po pogojih, ki jih predpisuje nacionalno pravo, odobri zastopstvom in podružnicam, ki so ustanovljene na njenem ozemlju in jih zajema ta naslov, prenos celotnega ali dela portfelja pogodb prevzemni poslovalnici, ustanovljeni v isti državi članici, če

▼M7

pristojni organi te države članice ali, če je primerno, tistih držav članic, ki so navedene v členu 26, potrdijo, da ima poslovalnica prejemnica po prejemu prenosa na račun ustrezen minimalni kapital.

2. Vsaka država članica po pogojih, ki jih predpisuje nacionalno pravo, odobri zastopstvom in podružnicam, ki so ustanovljene na njenem ozemlju in jih zajema ta naslov, prenos celotnega ali dela portfelja pogodb zavarovalnici s sedežem v drugi državi članici, če pristojni organi te države članice potrdijo, da ima poslovalnica prejemnica po prejemu prenosa na račun ustrezen minimalni kapital.

3. Če država članica po pogojih, ki jih predpisuje nacionalno pravo, odobri zastopstvom in podružnicam, ki so ustanovljene na njenem ozemlju in jih zajema ta naslov, prenos celotnega ali dela portfelja pogodb agenciji ali podružnici, ki jo zajema ta naslov in je ustanovljena na ozemlju druge države članice, in zagotovi, da pristojni organi države članice prevzemne poslovalnice ali, če je primerno, države članice, navedene v členu 26, potrdijo, da ima poslovalnica prejemnica po prejemu prenosa na račun ustrezen minimalni kapital, da zakonodaja države članice prevzemne poslovalnice dovoljuje tak prenos in da je država soglašala s prenosom.

4. V okoliščinah, navedenih v odstavkih 1, 2 in 3, država članica, v kateri je ustanovljena zastopstvo ali podružnica, ki opravi prenos, odobri prenos potem, ko prejme soglasje pristojnih organov države članice, v kateri je nevarnost, če to ni tista država članica, v kateri je zastopstvo ali podružnica, ki opravi prenos.

5. Pristojni organi države članice, s katerimi se posvetujejo pristojni organi matične države članice zavarovalnice, ki opravi prenos, posredujejo svoje mnenje ali soglasje v treh mesecih od prejema zahteve; če pristojni organi v tem obdobju ne dajo odgovora, se to šteje kot pozitivno mnenje ali tiha privolitev.

6. Prenos, odobren v skladu s tem členom, se objavi, kot določa nacionalno pravo države članice, v kateri je nevarnost. Tak prenos je samodejno veljaven za zavarovalce, zavarovance in druge osebe, ki imajo pravice in obveznosti, ki izhajajo iz prenesenih pogodb.

Ta določba ne vpliva na pravico države članice, da ponudi zavarovalcem možnost preklica pogodbe v določenem obdobju po prenosu.

▼B

Člen 29

Skupnost lahko s sporazumi, ki jih skladno s Pogodbo sklene z eno ali več tretjimi državami, soglaša z uporabo določb, ki se razlikujejo od določb, opredeljenih v tem naslovu, da bi s tem pod pogoji vzajemnosti zagotovila ustrezno zaščito zavarovancev v državah članicah.

▼M6

Naslov III B — Pravila, ki se uporabljajo za podjetja matičnih podjetij, za katera veljajo zakoni tretjih držav, in za pridobivanje deležev s strani takšnih matičnih podjetij

▼M12

Člen 29a

1. Pristojni organi držav članic obvestijo Komisijo in pristojne organe drugih držav članic:

(a) o vsakem dovoljenju za neposredno ali posredno hčerinsko podjetje z enim ali več matičnimi podjetji, za katera velja pravo tretje države;

(b) vsakokrat, ko matično podjetje pridobi tolikšen delež v zavarovalnici Skupnosti, da slednja postane njegovo hčerinsko podjetje.

▼M12

2. Kadar se dovoljenje iz odstavka 1(a) podeli neposrednemu ali posrednemu hčerinskemu podjetju enega ali več matičnih podjetij, za katera velja pravo tretje države, se struktura skupine navede v obvestilu, ki ga pristojni organi naslovijo na Komisijo.

▼M6

Člen 29b

1. Države članice obvestijo Komisijo o vseh splošnih težavah, s katerimi se srečujejo njihove zavarovalnice pri ustanavljanju ali opravljanju dejavnosti v tretji državi.

2. Sprva najmanj šest mesecev pred uporabo te direktive, potem pa občasno, Komisija pripravi poročilo, v katerem glede na pogoje iz odstavkov 3 in 4 preuči, kakšnega ravnanja so zavarovalnice Skupnosti deležne v tretjih državah, in sicer kar zadeva ustanavljanje in opravljanje zavarovalnih poslov ter pridobivanje deležev v zavarovalnicah tretjih držav. Komisija ta poročila poda Svetu, skupaj z ustreznimi predlogi.

3. Kadar koli Komisija sodi, in sicer bodisi na podlagi poročil iz odstavka 2 bodisi na podlagi drugih informacij, da tretja država zavarovalnicam Skupnosti ne zagotavlja učinkovitega dostopa do tržišča, primerljivega s tistim, ki ga Skupnost zagotavlja zavarovalnicam iz te tretje države, lahko Komisija Svetu poda predloge za ustrezen mandatza pogajanja, s čimer bi pridobili primerljive konkurenčne možnosti za zavarovalnice Skupnosti. Svet odloča s kvalificirano večino.

4. Kadar koli Komisija bodisi na podlagi poročil iz odstavka 2 bodisi na podlagi drugih informacij sodi, da zavarovalnice Skupnosti v tretji državi niso deležne nacionalne obravnave, ki bi jim nudila enake konkurenčne možnosti, kot so na voljo domačim zavarovalnicam, ter da pogoji učinkovitega dostopa do tržišča niso izpolnjeni, lahko Komisija sproži pogajanja za izboljšanje situacije.

▼M12

V okoliščinah, opisanih v prvem pododstavku, je lahko po postopku iz člena 5 Sklepa 1999/468/ES ([1]) in v skladu s členoma 7(3) in 8 tega sklepa poleg sproženja pogajanj kadar koli sprejeta tudi odločitev, da morajo pristojni organi držav članic omejiti ali zadržati svoje odločitve glede:

(a) prošenj za dovoljenje, tako tistih, ki so vložene v času sprejetja odločitve, kot tudi tistih, ki so vložene pozneje;

(b) pridobivanja deležev s strani posrednih ali neposrednih matičnih podjetij, za katera velja pravo zadevne tretje države.

▼M6

Trajanje omenjenih ukrepov ne sme presegati treh mesecev.

Pred iztekom trimesečnega obdobja in zaradi rezultatov pogajanj lahko Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči, da ukrepi še naprej ostanejo v veljavi.

Takšne omejitve ali zadržanje ne smejo veljati za ustanovitev hčerinskih podjetij s strani zavarovalnic ali njihovih hčerinskih podjetij, ki so zakonito pridobila dovoljenja v Skupnosti, ali za pridobivanje deležev v zavarovalnicah Skupnosti s strani takšnih podjetij ali hčerinskih podjetij.

5. Kadar koli Komisija sodi, da je nastopila ena od situacij iz odstavka 3 in 4, jo države članice na njeno zahtevo obvestijo:

(a) o vsaki prošnji za dovoljenje za posredno ali neposredno hčerinsko podjetje z enim ali več matičnimi podjetji, za katera veljajo zakoni zadevne tretje države;

([1]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

▼M6

(b) o kakršnih koli načrtih takšnega podjetja, da bi pridobilo delež v zavarovalnici Skupnosti, skladno s katerimi bi slednja postala hčerinsko podjetje prvega.

Obveznost zagotavljanja informacij preneha, ko je sklenjen sporazum s tretjo državo iz odstavka 3 ali 4 ali ko ukrepi iz drugega in tretjega pododstavka odstavka 4 prenehajo veljati.

6. Ukrepi, sprejeti po tem členu, so v skladu z obveznostmi Skupnosti, ki izhajajo iz katerega koli mednarodnega sporazuma, bodisi bilateralnega bodisi multilateralnega, ki velja za začetek opravljanja in opravljanje poslov zavarovalnic.

▼B

Naslov IV — Prehodne in druge določbe

Člen 30

1. Države članice podjetjem iz naslova II, ki ob začetku veljavnosti izvedbenih ukrepov k tej direktivi na svojem ozemlju opravljajo zavarovalne posle v eni ali več zavarovalnih vrstah iz člena 1, dajo na voljo obdobje petih let, ki začne teči z datumom uradnega obvestila o tej direktivi, da bi s tem izpolnile zahteve iz členov 16 in17.

2. Nadalje države članice lahko:

(a) dovolijo vsem podjetjem iz (1), ki po izteku petletnega obdobja niso v celoti oblikovali minimalnega kapitala, dodatno obdobje, ki ni daljše od dveh let, v katerem naj to stori, pod pogojem, da so takšna podjetja skladno s členom 20 nadzornemu organu v odobritev poslala ukrepe, ki jih predlagajo v ta namen;

(b) oprostijo podjetja iz (1), katerih letni prihodek iz naslova zavarovalnih premij ali dohodek iz prispevkov po izteku roka petih let ne doseže šestkratne vrednosti zajamčenega kapitala v smislu člena 17 (2), zahteve za oblikovanje takšnega zajamčenega kapitala pred iztekom poslovnega leta, v katerem prihodek od zavarovalnih premij doseže šestkratno vrednost zajamčenega kapitala. Potem ko preuči rezultate preiskave iz člena 33, Svet na predlog Komisije soglasno odloči, kdaj morajo države članice to izjemo opustiti.

3. Podjetja, ki želijo razširiti svoje poslovanje v smislu člena 8(2) ali člena 10, tega ne smejo storiti, razen če nemudoma ne upoštevajo določb te direktive. Vendar pa so podjetja iz odstavka (2)(b), ki na državnem ozemlju razširijo svojo dejavnost na druge zavarovalne vrste ali na druge dele takšnega ozemlja, lahko za obdobje desetih let od dneva uradnega obvestila o direktivi izvzeta od zahteve do oblikovanja zajamčenega kapitala iz člena 17(2).

4. Podjetje, katerega oblika je drugačna od vseh tistih, ki so naštete v členu 8, lahko v obdobju treh let od uradnega obvestila o tej direktivi nadaljuje z opravljanjem sedanje dejavnosti v takšni pravni obliki, v kakršni je organizirano v trenutku tega obvestila. Podjetja, ustanovljena v Združenem kraljestvu *„by Royal Charter“* ali *„by private Act“* ali *„by special public Act“*, lahko z opravljanjem svoje dejavnosti v sedanji obliki nadaljujejo za neomejeno obdobje.

Podjetja v Belgiji, ki skladno s svojim predmetom poslovanja opravljajo dejavnost intervencijskih hipotekarnih posojil ali hranilniških poslov po številki 4. člena 15 predpisov, ki urejajo nadzor zasebnih hranilnic in ki jih usklajuje *„arréte royal“* z dne 23. junija 1967, lahko takšne dejavnosti opravljajo v obdobju treh let od dneva uradnega obvestila o tej direktivi.

Zadevne države članice sestavijo seznam takšnih podjetij ter ga sporočijo drugim državam članicam in Komisiji.

▼B

5. Na prošnjo podjetij, ki izpolnjujejo zahteve iz členov 15, 16 in 17, države članice prenehajo uporabljati omejitvene ukrepe, kot so ukrepi v zvezi s hipotekami, depoziti in vrednostnimi papirji, ki so sprejeti skladno z obstoječimi predpisi.

Člen 31

Države članice zastopstvom ali podružnicam iz naslova III, ki ob začetku veljavnosti izvedbenih ukrepov za to direktivo opravljajo eno ali več zavarovalnih vrst iz člena 1 in ne razširijo svoje dejavnosti v smislu člena 10(2), dovolijo obdobje največ petih let od dneva uradnega obvestila o tej direktivi za izpolnitev pogojev iz člena 25.

Člen 32

V obdobju, ki se konča z začetkom veljavnosti sporazuma, sklenjenega skladno s členom 29 s tretjo državo, in najkasneje ob izteku obdobja štirih let po uradnem obvestilu o direktivi vsaka država članica v dobro podjetij te države, ki so ustanovljena na njenem ozemlju, ohrani predpise glede usklajenosti naložb in lokalizacije zavarovalno-tehničnih rezervacij, ki so zanje veljali dne 1. januarja 1973, pod pogojem, da so o tem uradno obveščene druge države članice in Komisija ter da omejitve za sprostitve, skladno s členom 15(2) odobrene podjetjem držav članic, ustanovljenim na njenem ozemlju, niso presežene.

Naslov V — Končne določbe

Člen 33

Komisija in pristojni organi držav članic tesno sodelujejo, da bi olajšali nadzor nad neposrednimi zavarovanji v Skupnosti in preučili vse težave, ki bi se utegnile pojaviti pri uporabi te direktive.

Člen 34

1. Komisija v roku šestih let od datuma uradnega obvestila o tej direktivi Svetu poda poročilo o učinkih finančnih zahtev, ki jih nalaga ta direktiva, na stanje na zavarovalnih trgih držav članic.

2. Komisija Svetu po potrebi poda vmesna poročila pred koncem prehodnega obdobja, ki ga določa člen 30(1).

Člen 35

Države članice spremenijo svoje nacionalne predpise za uskladitev s to direktivo v roku 18 mesecev od uradnega obvestila o njej. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Tako spremenjene določbe se skladno s členi 30, 31 in 32 uporabljajo v roku 30 mesecev od dneva uradnega obvestila.

Člen 36

Po uradnem obvestilu o tej direktivi države članice zagotovijo, da se besedila temeljnih določb zakonov in drugih predpisov, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva, sporočijo Komisiji.

▼B

Člen 37

Priloga je sestavni del te direktive.

Člen 38

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼B

PRILOGA

A. **Razvrstitev nevarnosti po zavarovalnih vrstah**

1. *Nezgoda (vključno z nesrečami pri delu in poklicnimi obolenji)*

   — dogovorjeno denarno nadomestilo

   — denarna nadomestila v obliki odškodnine

   — kombinacije obeh

   — poškodbe potnikov

2. *Bolezen*

   — dogovorjeno denarno nadomestilo

   — denarna nadomestila v obliki odškodnine

   — kombinacije obeh

3. *Kopenska vozila (razen tirnih vozil)*

   — Vsakršna škoda ali izguba

   — kopenskih motornih vozil

   — kopenskih vozil razen motornih vozil

4. *Tirna vozila*

   Vsakršna škoda ali izguba tirnih vozil

5. *Zrakoplovi*

   Vsakršna škoda ali izguba zrakoplovov

6. *Plovila (morska, jezerska ter rečna in kanalska plovila)*

   — Vsakršna škoda ali izguba

   — rečnih ali kanalskih plovil

   — jezerskih plovil

   — morskih plovil

7. *Blago pri prevozu (vključno s trgovskim blagom, prtljago in vsem drugim blagom)*

   Vsakršna škoda ali izguba blaga pri prevozu ali prtljage, ne glede na obliko prevoza

8. *Požar in elementarne nesreče*

   Vsakršna škoda ali izguba premoženja (razen premoženja iz zavarovalnih vrst 3, 4, 5, 6 in 7) zaradi

   — požara

   — eksplozije

   — nevihte

   — drugih elementarnih nesreč razen neviht

   — jedrske energije

   — pogrezanja in drsenja tal

9. *Druga škoda na premoženju*

   Vsakršna škoda ali izguba premoženja (razen premoženja iz zavarovalnih vrst 3, 4, 5, 6 in 7) zaradi toče ali pozebe, ter kakšnega drugega vzroka kot na primer tatvine razen tistih iz zavarovalne vrste 8

10. *Odgovornost pri uporabi motornih vozil*

    Vsakršna odgovornost, ki izhaja iz uporabe motornih vozil, ki obratujejo na kopnem (vključno s prevozniško odgovornostjo)

11. *Odgovornost pri uporabi zrakoplovov*

    Vsakršna odgovornost, ki izhaja iz uporabe zrakoplovov (vključno s prevozniško odgovornostjo)

▼B

12. *Odgovornost pri uporabi plovil (morska, jezerska ter rečna in kanalska plovila)*

    Vsakršna odgovornost, ki izhaja iz uporabe ladij, plovil ali čolnov na morju, jezerih, rekah ali kanalih (vključno s prevozniško odgovornostjo)

13. *Splošna odgovornost*

    Vse vrste odgovornosti razen tistih pod številkami 10, 11 in 12

14. *Kredit*

    — nesolventnost (splošna)

    — izvozni kredit

    — kredit z obročnim odplačevanjem

    — hipoteke

    — kmetijski kredit

15. *Kavcija*

    — kavcija (neposredna)

    — kavcija (posredna)

16. *Različne finančne izgube*

    — poklicne nevarnosti

    — nezadostni prihodki (na splošno)

    — slabo vreme

    — izguba dobička

    — tekoči splošni stroški

    — nepredvideni poslovni stroški

    — izguba tržne vrednosti

    — izpad najemnine ali prihodka

    — neposredne poslovne izgube razen izgub iz prejšnjih alinej

    — druge poslovne izgube (neposlovne)

    — druge vrste finančne izgube

17. *Stroški postopka*

    Stroški odvetnika in stroški sodnega postopka

▼M2

18. *Zavarovanje pomoči*

    Pomoč osebam, ki zaidejo v težave na potovanju, ko so odsotne od doma ali stalnega prebivališča

▼B

Nevarnosti, vključene v eno vrsto, ne morejo biti vključene v drugo vrsto, razen v primerih iz točke C.

B. **Opis dovoljenj, izdanih za več kot eno zavarovalno vrsto**

Kjer dovoljenje hkrati krije:

(a) zavarovalni vrsti št. 1 in 2, se imenuje „nezgodno in zdravstveno zavarovanje“;

(b) zavarovalne vrste št. 1 (četrta alinea), 3, 7 in 10, se imenuje „zavarovanje motornih vozil“;

(c) zavarovalne vrste št. 1 (četrta alinea), 4, 6, 7 in 12, se imenuje „pomorska in transportna zavarovanja“;

(d) zavarovalne vrste št. 1 (četrta alinea), 5, 7 in 11, se imenuje „zavarovanja zrakoplovov“;

(e) zavarovalni vrsti št. 8 in 9, se imenuje „požarna in druga škodna zavarovanja“;

▼B

(f) zavarovalne vrste št. 10, 11, 12, in 13, se imenuje „zavarovanja odgovornosti“;

(g) zavarovalni vrsti št. 14 in 15, se imenuje „kreditna in kavcijska zavarovanja“;

(h) vse zavarovalne vrste, se imenuje po izbiri zadevne države članice, ki o svoji izbiri obvesti druge države članice in Komisijo.

C. **Dodatne nevarnosti**

Podjetje, ki pridobi dovoljenje za glavno nevarnost, ki spada v eno zavarovalno vrsto ali skupino vrst, lahko zavaruje nevarnosti, ki jih vključuje druga zavarovalna vrsta, ne da bi moralo pridobiti dovoljenje, če:

— so povezane z glavno nevarnostjo,

— zadevajo predmet, ki je zavarovan proti glavni nevarnosti, ter

— so krite s pogodbo, s katero je zavarovana glavna nevarnost.

▼M4

Vendar pa nevarnosti, ki jih vključujejo zavarovalne vrste 14, 15 in 17 točke A, ne morejo veljati za nevarnosti, dodane drugim zavarovalnim vrstam.

Vendar pa nevarnost, vključena v zavarovalno vrsto 17 (zavarovanje stroškov postopka) lahko velja kot nevarnost, dodana zavarovalni vrsti 18, če so izpolnjeni pogoji, določeni v prvem pododstavku, kadar se glavna nevarnost nanaša le na pomoč, ponujeno osebam, ki zaidejo v težave med potovanjem, ko se mudijo proč od doma ali ko se mudijo proč od stalnega prebivališča.

Zavarovanje stroškov postopka lahko velja tudi za dodatno nevarnost, in sicer pod pogoji, opredeljenimi v prvem pododstavku, če se nanaša na spore ali nevarnosti, ki izhajajo iz uporabe morskih plovil ali so z njo povezani.

▼M3

D. **Načini izračunavanja izravnalnih rezervacij za zavarovalno vrsto kreditnega zavarovanja**

Način št. 1

1. Kar zadeva nevarnosti, vključene v zavarovalno vrsto iz točke A št. 14 (v nadaljevanju „kreditno zavarovanje“), podjetje oblikuje izravnalne rezervacije, v katerih breme gre vsak tehnični primanjkljaj, ki v tej zavarovalni vrsti nastane v poslovnem letu.

2. Takšnim rezervacijam se vsako poslovno leto nameni 75 % vsakršnega tehničnega presežka iz poslov kreditnega zavarovanja, pri čemer velja 12 % omejitev neto premij ali prispevkov, dokler rezervacije niso dosegle 150 % najvišjega letnega zneska neto premij ali prispevkov, prejetih v predhodnih petih poslovnih letih.

Način št. 2

1. Kar zadeva nevarnosti, vključene v zavarovalno vrsto iz točke A št. 14 (v nadaljevanju „kreditno zavarovanje“), podjetja oblikujejo izravnalne rezervacije, v katerih breme gre vsak tehnični primanjkljaj, ki v tej zavarovalni vrsti nastane v poslovnem letu.

2. Najnižji znesek izravnalnih rezervacij je 134 % povprečja premij ali prispevkov, ki so letno prejeti v predhodnih petih poslovnih letih, potem ko so bili odšteti odstopi terjatev in prištete obveznosti, sprejete v pozavarovanje.

3. Takšnim rezervacijam je v vsakem od zaporednih poslovnih let namenjenih 75 % vsakega tehničnega presežka iz te zavarovalne vrste, dokler rezervacije niso vsaj enake najmanjšemu znesku, izračunanemu skladno z odstavkom 2.

4. Države članice lahko določijo posebna pravila za izračun zneska rezervacij in/ali zneska letnih dodelitev, ki presega najnižje zneske, opredeljene v tej direktivi.

Način št. 3

1. Izravnalne rezervacije se oblikujejo za zavarovalno vrsto 14 iz točke A (v nadaljevanju „kreditno zavarovanje“) za izravnanje tehnične izgube ali nadpovprečnega deleža škod za poslovno leto v tej zavarovalni vrsti.

2. Izravnalne rezervacije se izračunajo na način, opredeljen v nadaljevanju.

Vsi izračuni se nanašajo na prihodke in odhodke za račun zavarovatelja.

▼M3

Znesek v zvezi z vsakim škodnim izpadom za vsako poslovno leto se nameni izravnalnim rezervacijam, dokler ne dosežejo ali ponovno ne dosežejo zahtevanega zneska.

Šteje se, da gre za škodni izpad, če je delež škod za poslovno leto nižji od povprečnega deleža škod za referenčno obdobje. Znesek v zvezi s škodnim izpadom se dobi tako, da se razliko med dvema deležema pomnoži z izkoriščenimi premijami za poslovno leto.

Zahtevani znesek je enak šestkratnemu standardnemu odklonu deležev škod v referenčnem obdobju od povprečnega deleža škod, pomnoženega z izkoriščenimi premijami za poslovno leto.

Če je v nekem poslovnem letu prišlo do škodnega presežka, se zadevni znesek vzame iz izravnalnih rezervacij. Šteje se, da gre za škodni presežek, če je delež škod za poslovno leto višji od povprečnega deleža škod. Znesek v zvezi s škodnim presežkom se dobi tako, da se razliko med dvema deležema pomnoži z izkoriščenimi premijami za poslovno leto.

Ne glede na škodno dogajanje se tem rezervacijam vsako poslovno leto sprva nameni 3,5 % zahtevanega zneska izravnalnih rezervacij, dokler se zahtevani znesek ne doseže ali ponovno ne doseže.

Referenčno obdobje ne sme biti krajše od 15 let in daljše od 30 let. Izravnalnih rezervacij ni treba oblikovati, če med referenčnim obdobjem ni bila zabeležena zavarovalnotehnična izguba.

Zahtevani znesek izravnalnih rezervacij in znesek, ki ga je treba izvzeti, se lahko zmanjšata, če povprečni delež škod za referenčno obdobje skupaj z deležem stroškov kažeta, da premije vključujejo varnostno rezervo.

Način št. 4

1. Izravnalne rezervacije se oblikujejo za zavarovalno vrsto 14 iz točke A (v nadaljevanju „kreditno zavarovanje“) za izravnanje tehnične izgube ali nadpovprečnega deleža škod za poslovno leto v tej zavarovalni vrsti.

2. Izravnalne rezervacije se izračunajo na način, opredeljen v nadaljevanju.

   Vsi izračuni se nanašajo na prihodke in odhodke za račun zavarovatelja.

   Znesek v zvezi z vsakim škodnim izpadom za vsako poslovno leto se nameni izravnalnim rezervacijam, dokler ne dosežejo zahtevanega zneska.

   Šteje se, da gre za škodni izpad, če je delež škod za poslovno leto nižji od povprečnega deleža škod za referenčno obdobje. Znesek v zvezi s škodnim izpadom se dobi tako, da se razliko med dvema deležema pomnoži z izkoriščenimi premijami za poslovno leto.

   Najvišji zahtevani znesek je enak šestkratnemu standardnemu odklonu deleža škod v referenčnem obdobju od povprečnega deleža škod, pomnoženega z izkoriščenimi premijami za poslovno leto.

   Če je v nekem poslovnem letu prišlo do škodnega presežka, se zadevni znesek vzame iz izravnalnih rezervacij, dokler niso dosegle najmanjšega zahtevanega zneska. Šteje se, da gre za škodni presežek, če je delež škod za poslovno leto višji od povprečnega deleža škod. Znesek v zvezi s škodnim presežkom se dobi tako, da se razliko med dvema deležema pomnoži z izkoriščenimi premijami za poslovno leto.

   Najnižji zahtevani znesek je enak trikratnemu standardnemu odklonu deleža škod v referenčnem obdobju od povprečnega deleža škod, pomnoženega z izkoriščenimi premijami za poslovno leto.

   Referenčno obdobje ne sme biti krajše od 15 let in daljše od 30 let. Izravnalnih rezervacij ni treba oblikovati, če med referenčnim obdobjem ni bila zabeležena zavarovalnotehnična izguba.

   Tako zahtevani zneski izravnalnih rezervacij kot znesek, ki jim ga je treba nameniti, ali znesek, ki jim ga je treba odvzeti, se lahko zmanjšajo, če povprečni delež škod za referenčno obdobje skupaj z deležem stroškov kažeta, da premije vključujejo varnostno rezervo in da varnostna rezerva znaša več kot poldrugi standardni odklon deleža škod v referenčnem obdobju. V takšnem primeru se zadevni zneski pomnožijo s količnikom ali poldrugokratnikom standardnega odstopanja in varnostne rezerve.